

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה מס' 4-2026

שהתקיימה ביום שלישי, י"א אייר התשפ"ו, 28/4/2026

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	גבי לורן אבישר אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזן
חברת מועצה	גבי מרים אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	גבי מירית בן אשר
חברת מועצה	גבי ענבר כהן
חבר מועצה	מר עפר לוי
חבר מועצה	מר איציק זיו

סגל:

מנכ"לית המועצה	גבי חלי אללוף יום טוב
יועץ משפטי	עו"ד לירן ולצמן
מבקר המועצה	מר שמואל לביא
מנהלת המתני"ס	גבי יעל חמאוי
מנהלת מחלקת חינוך	גבי זהבה הראל
קב"ט המועצה	מר מאיר הרוש
דוברת המועצה	גבי גל בר קול
תושב	מר יוסי ניסן

על סדר היום:

1. דיווח ראש המועצה.
2. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין ב' תשפ"ו.
3. אישור לפרוטוקול- פתיחת תב"ר 465- תקציב מרכיבי ביטחון.
4. פתיחת תב"ר חדש- תב"ר 466- שינויים והתאמות במוסדות חינוך, חידוש מבנים.
5. הקטנת תב"ר 458- מוסדות ציבור פסגות.
6. הגדלת תב"ר 428- חטיבת בנייים להבים.
7. הגדלת תב"ר 373 מדרכות.
8. הגדלת תב"ר 456, פרויקט חינוך סביבתי לשנים 25-27.
9. אישור הארכת שירות לעובדים מעבר לגיל פרישה: שמואל לביא וזהבה הראל.
10. שאילתות.

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, אז ערב טוב לכולם, אני פותח את ישיבה מספר 4 לשנת 2026.

[1] דיווח ראש המועצה

אלעד ארזי: טוב, אז קודם כל נפתח בבשורה טרייה ממש מאתמול. אני שמח לבשר באמת לאחר מאמץ רב, אושרה אתמול או שלשום במועצת רמ"י הטבה משמעותית ברכישת הקרקעות למשרתי המילואים בלהבים. אנחנו ממשיכים לעבוד כדי לקדם את היישוב שלנו ולהביא אוכלוסייה איכותית. לאורך החודשים האחרונים פניתי לשרים בממשלה, להנהלת רמ"י, כדי לייצג כדאיות לרכוש קרקע בלהבים ולהפוך את החלום של מגורים ביישוב להבים לאפשרי עבור משרתי המילואים. שנותנים לעצמם כל כך הרבה למדינה ולחברה הישראלית. לשמחתי המאמץ נשא פרי, ההחלטה שעברה שלשום כי תהיה הנחה של עד 70 אחוז מגובה מחיר הקרקע ואני אסביר למה הכוונה. הכוונה בעצם, מחיר הקרקע בעצם מחולק לשתיים, יש מרכיב פיתוח ויש מרכיב עלות קרקע. שזה בערך, אל תתפסו אותי, כמעט שווה בשווה, אם נניח המגרשים שיצאו בסבב הקודם היו, הפיתוח והקרקע, באזור 1,400,000, אז אם בערך חלוקה דומה, אולי טיפה פחות למרכיב הקרקע, אז יהיה מחיר התחלתי של 70 אחוז הנחה למחיר הקרקע. זה אומר שביחד אם נעשה בערך חשבון, בהנחה, לא יודע, אם המספרים לא ישתנו יותר מדי בשומה של רמ"י, המחיר ההתחלתי שיוכל מילואימניק להגיש הצעה יהיה באזור 950 אלף שקל.

עפר לוי: כולל פיתוח.

אלעד ארזי: כולל פיתוח. שזה מחיר התחלתי, זאת אומרת ואז בעצם המרבה במחיר ייקח. ייגשו 100 מילואימניקים, אחד יגיש במיליון, אחד מיליון 50, מי שיהיה במחיר הגבוה יותר, הוא ייקח את הקרקע בלהבים.

עפר לוי: זה תפור במיוחד ללהבים או שזו החלטה ב?

אלעד ארזי: זו החלטה שהוא ייעד אותה לנגב, זה ככה השר הגדיר את זה אתמול, לנגב. אבל להבנתי זה רק ליישוב, להבנתי, אני עוד פעם, אני לא חד על הזה כי עוד לא התפרסמה החלטה, זה רק אפילו ליישובים בנגב, זה אפילו לא לערים בנגב. אז, אז בסוף, איך אמר לי מנהל מרחב דרום? זאת החלטת להבים. באמת הם עשו את זה, אני יכול להגיד שהשר באופן אישי טיפל בזה בשביל היישוב שלנו. אחרי ישיבות רבות ואני שמח ואני גם אשמח שישוברים אחרים, מה? מה? כן, מירית?

מירית בן אשר: מה הכוונה אבל עד 70 אחוז? באיזה שלב זה לא יהיה 70 אחוז?

אלעד ארזי: לא, זה אומר, זה אומר שכשאת היום כמילואימניקית, בעלך בטח שכמילואימניק, אתם תראו מחיר התחלתי שיהיה כתוב, עוד פעם עפר במתמטיקה, 950 אלף שקל מחיר מינימום, עכשיו את תגשי

נוצר על ידי SUMIT.

הצעה, תוכלי להגיש ב-970, במיליון ונניח שנוציא 100 מגרשים, אז ה-100 שיגישו את ההצעה הגבוהה ביותר, הם אלה שיזכו בקרקע.

עפר לוי: אז מחיר המינימום יורד.

אלעד ארזי: בדיוק, מחיר המינימום יורד.

עפר לוי: מה עם אלו שרכשו כבר, ששילמו?

אלעד ארזי: עוד פעם, זה מול רשות מקרקעי ישראל, בגלל שהמכרז הוא גם מכרז שונה. כי זה לא אותו סגנון. המכרז הקודם שהיה, זה היה מכרז פיקס. היה מספר, 1,400,000 ומי שקנה קנה. הם גם שינו את שיטת המכרז. אז אז-

עפר לוי: הם בטח יהיו מאוד מתוסכלים.

אלעד ארזי: אז זה בסוף זה גם מכרז אחר. צריך לזכור, זה גם מכרז אחר במהות שלו.

עפר לוי: והגבלה למכירה, עתידית זה אותו דבר?

אלעד ארזי: יש הגבלה, לזיכרוני, של חמש שנים. מה, מה היו עושים, ניסן, לא שמענו?

יוסי ניסן: יש להם 90 יום לשלם, אז הם לא, הם יצאו מהמכרז הזה, לדעתי.

אלעד ארזי: קודם כל אני מקווה שאתה צודק, אבל לדעתי ה-90 יום הסתיימו.

יוסי ניסן: אני לא חושב.

מירית בן אשר: השאלה אם הסתיימו?

אלעד ארזי: הסתיימו, הסתיימו.

מירית בן אשר: השאלה אם הם שילמו?

אלעד ארזי: זהו, מי שלא שילם, אני אומר, אבל, אבל יכול להיות. אבל בסוף יש פה הזדמנות לחמש שנים, זה היה במכרז הקודם, חמש שנים.

מירית בן אשר: מה לגבי זכויות המכירה? זה נשמע כמו המכרז הקודם שהיה שם איזשהו-

עפר לוי: חמש שנים.

מירית בן אשר: אה, על זה דיברת, סליחה.

אלעד ארזי: כן, כן. אני חושב שזו באמת הזדמנות יוצאת מן הכלל. עוד פעם, אני יכול לומר עוד, צריך לשמור גם על איזון. זאת אומרת, אם היום היו אומרים, היה לנו שיח כזה פה גם עם שמאים, אם הם היו אומרים בלהבים קרקע ב-400 אלף שקל, אני חושב שזה גם יכל לייצר איזשהו נזק מסוים, כי אנשים באמת היו באים לעשות פה סיבוב נדל"ני מלא. כשאתה קונה קרקע, אני זורק עוד פעם, מספרים באוויר, במיליון מאה, ואתה לא יכול למכור אותה חמש שנים, אני חושב שזה באמת, נצליח לייצר פה הזדמנות לאנשים שיבואו לגור פה-

מירית בן אשר: חמש שנים קרקע או חמש שנים אחרי בנייה?

אלעד ארזי: חמש שנים קרקע לזיכרוני. אתה מחויב אחרי 3-4 שנים גם להתחיל תהליך של היתר.

מירית בן אשר: כן, אבל אנחנו-

עפר לוי: מה, מה המנגנון, כי יש פה עדיין סכנה לספסרות ש, וצריך לחשוב, השאלה אם יש איזשהו מנגנון-

אלעד ארזי: לא, עוד לא התפרסם. עפר אמרתי, אני מדבר נורא בזהירות, אני לא רוצה-

עפר לוי: כי בפעם הקודמת בשרונית, הרי כל מה שהיה אחרי, אם לא מתחילים לבנות אחרי לא זוכר כמה שנים, קנס של 10,000 שקל.

אלעד ארזי: נכון. זה לא שם, עכשיו למילואימניקים יצאו תקנות שונות.

עפר לוי: השאלה אם יש איזשהו מנוף בשביל לגרום לאנשים להתחיל לבנות? כי שלא נמצא את עצמנו עוד שלוש ארבע שנים עם.

אלעד ארזי: אז אני זוכר שיש, שכבר מהשנה, הם חייבים מהשנה השלישית או הרביעית כבר לצאת להיטל-

עפר לוי: ואם הם לא יוצאים-

אלעד ארזי: והם יכולים למכור רק מהשנה החמישית.

עפר לוי: אם הם לא מתחילים לבנות אחרי שלוש שנים.

חלי אללוף יום טוב: רק למנהל יש דרכים לאכוף את זה

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: לא, לא, זה השתנה. אני יודע שזה השתנה בוודאות. בואו נחכה, בואו נחכה שיצא המכרז.

לירן ולצמון: רגע, רגע, אני מצטער שאני מתערב. עד שרמ"י לא מפרסמים מכרז, אנחנו לא יכולים לדעת מה יהיה במכרז.

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: ההחלטה עברה, ההחלטה עברה שלשום. אנחנו בפגישות, בדין ודברים עם רמ"י, אנחנו נעשה כמו שאתם רואים, כמיטב יכולתנו, על הנקודות האלה שהן נקודות חשובות. יש גם חוקים אבל, זה גם צריך לזכור, יש חוקים במדינה הזאת. גם כשנתנו קרקעות ב-100 אלף שקל, לא פה, באזורים בצפון, ההגבלה הייתה לחמש שנים. לא, המדינה לא יכלה לתת הגבלה גדולה מזאת. אני לא חושב שזה יכול להשתנות.

מירית בן אשר: כן, אבל הם אכפו את זה עם מכרז.

אלעד ארזי: מה?

מירית בן אשר: הם אכפו את ה-

עפר לוי: נראה שנקודה מאוד קריטית זה מנגנון לחייב להתחיל לבנות.

אלעד ארזי: נכון. נכון.

עפר לוי: בזמן, בטווח זמן סביר, כי אחרת אפשר למצוא את עצמנו עם ספסרות.

אלעד ארזי: עפר, אני מסכים איתך. מאה אחוז, בואו נמשיך.

זהבה הראל: אלעד, ההחלטה לא יכולה להשתנות אם הממשלה מתחלפת?

ענבר כהן: בטח שכן, אבל אנחנו מקווים שתצא לפועל לפני

אלעד ארזי: לא, אנחנו רוצים, קודם כל, את השיווקים האלה, נקרא לזה באמת, יש פה שעת, יש פה שעת רצון. צריכים להגיד את האמת, יש לנו שעת רצון, שעת רצון גם של הממשלה. ואנחנו גם בימי מלחמה בעוד המילואימניקים נקרעים תחת העול בעומס והמדינה ואנחנו רוצים לתת להם את הכי טוב שיש. ולכן אנחנו באמת היום, או אנחנו בתקופה כרגע, שאנחנו מקווים שהמכרז הזה יקרה כמה שיותר מהר. הוא עכשיו רק עבר ליעוץ המשפטי של, הוא עבר ליעוץ המשפטי של רמ"י להכין את המכרז. אנחנו מקווים שבתוך חודש חודשיים, בסדר? יצא מכרז ולהביא למילואימניקים במנגנון הנוכחי, בסדר?

ענבר כהן: לא, אני גם, אז היו לנו גם שיחות שאני חושבת שגם צריך לעשות דברים מעבר לרק לחכות למכרז שהוא יצא, כן צריך לעשות בעיניי גם דברים אקטיביים כדי, למשוך לכאן את האוכלוסייה הזאת ולעניין אותם ביישוב, לא יודעת, בכל דרך שאפשר. אם, הקמפיינים בעיניי ברשתות זה רק צד אחד של המטבע הזה ואת זה גם אמרתי לאלעד. בעיניי הפנים הכי טובות של היישוב זה אלעד וזה בשיחות שהוא יכול לנהל עם

נוצר על ידי **SUMIT**.

אנשים בגובה העיניים. בדמיון שלי זה פרומים דומים כאלה בחברות ההייטק כדי למשוך אותם או לעניין אותם לפחות במגרשים ללהבים כי זו האוכלוסייה שאנחנו בסופו של דבר נרצה שיגיעו לכאן כאלה ודומיהם וצריך לעשות איזושהי תוכנית שיווקית שאני חושבת שלא צריך, צריך ללמוד קצת מהפעם הקודמת, בסדר? התוכנית השיווקית בפעם הקודמת, גם היא בסוף הוציאה 200 הצעות למגרשים. היא הייתה רק במדיה, בסופו של דבר היא לא הביאה את התוצאה שאליה קיוונו ואני חושבת שגם בשיווק צריך לעשות עבודה מחדש. אנחנו בסוף, זה הדבר שעומד כרגע לפתחנו כשאנחנו מדברים על החזון ללהבים 2035, הוא נעוץ במידה לא מבוטלת בשכונה הזאת ובאוכלוסייה שתגיע אליה. אז זה קשור לזה וזה קשור לחינוך וזה קשור להרבה מאוד דברים שנעשים כאן כרגע במלא מלא עבודות, במלא ערוצים, אבל זה חייב להיות מתורגם לשיח כלפי חוץ. הסרטון היה פעם קודמת, בעיניי הוא לא השיג עד הסוף את המטרה שלו. שיווק לא היה מקום שלא הגעת אליו, בסדר? בכל המדיות האפשריות, בכל הצורות, באמת כאילו צריך, אנחנו יודעים שהפכתם את העולם בשיווק בפעם הקודמת כדי שהשיווק יצליח במקסימום. צריך עכשיו מאמץ שהוא נוסף בעיניי. גם אם זה רק מהמגרשים ויש לנו חודשיים לעשות איזה סיעור מוחות ולחשוב על הדברים מחדש, צריך בעיניי לחשוב את הדברים מחדש, אני מבינה, וגם מקבלת שהמחיר הוא, הוא באמת היה פרמטר משמעותי במכרז הקודם, אבל צריך לזכור לא רק המילואימניקים קורסים תחת הנטל, המצב הכלכלי במדינה קשות, אנחנו רוצים משפחות צעירות, ה-200 אלף שקל או ה-250 אלף שקל האלה לכאן או לכאן, אני מקווה מאוד שהם יעשו את השינוי, אבל מפחיד אותי לחשוב, איך?

אלעד ארזי: מה אמרת? 200?

ענבר כהן: 200, 250, 300, לא יודעת, אמרנו 1.4 מיליון, אמרת 1.1 מיליון ייסגר, נגיד. לא משנה, גם אם זה יהיה קצת יותר, לא יודעת אם על זה יקום ויפול דבר או מפחדת לחשוב שאני מסתמכת רק על הכסף שהוא יחולל את כל השינוי ואני חושבת שצריך לעשות שם.

עפר לוי: עלויות הבנייה עלו בעשרות-

ענבר כהן: מטורף, זה מטורף לבנות היום בית. נכון.

עפר לוי: אני קניתי מגרש ופתאום הבנתי בתקופה אחרת שאז הפער היה פחות גדול, שאני יכול לקבל בית, מגרש יותר גדול, בית ששווה יותר, שמוכן, לא בשכונה של פיתוח, מעכשיו לעכשיו, ומכרתי את המגרש גם כשהפסדתי וקניתי בית. אז כל עוד יש גם היצע של בתים במחיר חצי מהבנייה-

ענבר כהן: צריך להסתכל על התהליך הזה כתמונה שהיא שלמה, על תמונה שלמה ביישוב ואני גם חושבת, אני באמת חושבת, האחריות בדבר הזה בעיניי היא לא רק על אלעד, בסדר?

ברוריה אליעז: זה נכון.

ענבר כהן: היא אחריות של כולנו על האירוע הזה.

ברוריה אליעז: ולכן, מה עוד שלא אמרו כאן, דבר נוסף, המילואימניקים מוטרדים היום קודם כל בסיפור אחר, עם עצמם ועם לחיות, לחיות. הם יוצאים ולא יודעים אם הם יחיו ביציאה הזאת. אז יש להם טרדה יותר בעייתית. לכן, אם אנחנו רוצים בשלושה חודשים האלה להספיק שזה יצא לפועל, אולי כדאי אפילו להקדיש לאיזה חברת שיווק לא, שאתם, יכולים לחשוב עליה שהיא לא מטורפת במחירים, זאת אומרת היא טובה ואתם יודעים כבר שיש לה ניסיון בעניין הזה, וכדאי אולי להשקיע בחברת השיווק כדי שנקבל אותם, את המילואימניקים.

אלעד ארזי: אני מסכים. בסדר, עוד פעם, יש פה, אני עוד פעם אומר, יש פה הזדמנות יוצאת מן הכלל, הזדמנות יוצאת מן הכלל. אני יכול להגיד לכם שכמות ההודעות שאני קיבלתי מאתמול, מרגע שיצא הפרסום, אני לא חושב שהיה לי דבר כזה. ממילואימניקים מכל רחבי הארץ ואנחנו, ואנחנו מקווים שהדבר הזה באמת יביא את התוצאות שאנחנו רוצים עם כל ההסתייגויות ועם כל מה שאמרנו קודם לכן. זו באמת הזדמנות שלא, שלא תחזור על עצמה, ובאמת אחרי עבודה לא פשוטה כדי להביא את התוצאה הזאת. ואני אגיד יותר מזה, זה גם חלק מהשלם הזה ומהיעדים שאנחנו הגדרנו, ומהחזון שאני הגדרתי, לחזק את כל הנושא של הצביון ביישוב הזה, הצביון היהודי, ציוני בלהבים, להביא לפה אוכלוסיות כאלו, זה בדיוק לשם, לזה אנחנו מכוונים. אז אנחנו נעבוד על זה, אני מקבל כמובן גם מה שברוריה אמרה, גם מה שענבר אמרה בנושא השיווקים, נעשה הכי טוב שאנחנו, שאנחנו יכולים וכמובן נשמח כמובן לעזרה שלכם ולסיוע שלכם, כל מי שאתם מכירים, ברגע שהמכרז יצא אנחנו כמובן נעדכן ונפיץ את זה בכל מקום שרק אפשר. כן חשוב לומר תודה באמת לשר האוצר בצלאל סמוטריץ'. לשרת ההתיישבות, לאורית סטרוק, לשר הבינוי והשיכון חיים כץ, אנשים שהיום מעורבים בזה באינספור פגישות ושיחות כדי שהדבר הזה יקרה ויצא לפועל. ואני שמח בזה מאוד. טוב, נחזור קצת אחורה לעדכונים נוספים. חג הפסח, תקשיבו כמה אחורה, זה פתאום נראה כאילו זה היה לפני זה, אבל זה, זה באמת היה לא מזמן. חגנו ביישוב חג הפסח בצל המלחמה במאמץ משותף עם אפטר סקול, פתחנו פעילות העשרה לילדי הגנים, בנוסף המשחקייה פעלה מדי יום. כמו כן פעלה פסחשון, פעילות נעורים עם חניכי נחשון בניהול מחלקת הנוער, תלמידי ד' עד ו', לצד מחנה הכדורגל ומחנה הנינג'יה. הילדים נהנו מהצגות ופעילויות אפיית מצות. לפני החג, וחילקנו לקראת חג הפסח את מידעון להבים על העשייה שלנו ועל סיפורים יפים ביישוב בסימן 40 שנה ללהבים. טוב, בן כהן, זכרוננו לברכה, ערב החג קיבלנו את הבשורה הקשה מכל על נפילתו של בן כהן, תושב היישוב, גיבור ישראל שנפל בקרב בלבנון. חיבקנו את משפחת כהן, אנחנו מחבקים אותה. תושבי להבים יצאו ללוות את בן בדרכו האחרונה בחולצות אדומות ודגלי ישראל והראו את הרוח הקהילתית המיוחדת של היישוב שלנו. משפחת כהן היקרה, מועצת להבים ותושבי להבים תמיד כאן איתכם ועבורכם, אנחנו ננציח את בן, ונעביר הלאה את הערכים ואת הרוח שלו. ימי הלאום. שואה, ציינו בשבועות האחרונים את ימי הלאום, יום הזיכרון לשואה ולגבורה, בטקס יישובי מכוון שגם שודר בלייב לכל התושבים, היה מפגש עם ניצולי שואה ובני הדור השני והשלישי, מפגשי זיכרון בסלון ברחבי היישוב וגם במועדון הנוער. מפגש שירים עם יוסי לב בבית המייסדים, טקס בבית הספר היסודי ועוד. אנחנו מוקירים את ניצולי השואה ומתחייבים להעביר הלאה את הזיכרון לדורות הבאים. אירועי זיכרון ועצמאות. ציינו ביישוב בטקס רשמי את יום הזיכרון לחיילי מערכות ישראל ופעולות האיבה. הציבור הצטרף ואנו מודים על הנוכחות המרשימה והמכבדת. את הטקס השנה קיימנו בנושא טעם של

געגוע. לקראת יום הזיכרון ערכנו תהליך של מפגש עם המשפחות השכולות במטבחים שלהם עם שיחה ובישול טעם אהוב. ופנינו לכל מעגלי השכול ביישוב להיות שותפים בספר המתכונים. הטעם של אהובנו תמיד יישאר בליבנו. היה ערב מאוד קשה, מורכב, מרגש. קיימנו ערב של לוחמים בבית המייסדים וגם טקס צבאי בבית העלמין. במעבר חד, חגגנו בצאת יום הזיכרון 78 שנים למדינת ישראל, הייתה זו הפקה של 48 שעות. אני מודה מאוד לכל הצוותים שנרתמו למשימה, מרגע ההכרזה על הפסקת האש בלבנון ועל ההקלות שקיבלנו מפיקוד העורף. באותו רגע הבנו שאפשר לקיים את אירועי יום העצמאות במלואם, כל צוותי המועצה והמתנ"ס התגייסו למשימה באמת והפיקו אירוע ברמה גבוהה ביותר. אני, אני מודה לכם, באמת מקרב לב, גם, גם פה וכמובן גם הודיתי ברמה האישית לכולם. יש לנו צוותים מסורים נהדרים ביישוב שלנו. ביום העצמאות התקיים הפנינג מקסים בברכה בשיתוף פעולה עם מועדון החברים, אז באמת תודה לכל השותפים. קצת פרויקטים. טוב, כל העת, גם בתקופה הזו, בתקופת המלחמה, צוותי המועצה עובדים על קידום פרויקטים, אני אגע ככה בכמה. מתקיים, מתקדם פרויקט הצללת מגרש הספורט בבתי הספר, אנחנו, כבר הגישו הצעות למכרז. אני מניח שוועדת מכרזים אמורה להתכנס ויהיה זוכה, הגישו יותר מהצעה אחת ובאמת אחרי הרבה מאוד שנים נבצע הצללה פה בבית הספר היסודי הקיים וגם בבית הספר החדש שלנו. מתקיימות בימים אלו עבודות, עבודות לפיתוח בית העלמין, תוספת של 140 קברים ובנוסף פיתוח החלק הוותיק יותר. בימים אלו אנחנו מקימים משחקים חדשים בשכונת שרונית ומתקני כושר שהצטרפו לשורה של פארקי משחק וכושר חדשים ברחבי היישוב. זה פרויקט שהוא יתפרס לאורך כמעט חצי שנה, אנחנו באמת בכל חודש נראה פה מתקנים חדשים, מתקני ספורט ומתקני משחק ברחבי היישוב. פרויקט מרכז מד"א, כפי שסיפרתי לכם, יש כבר תורם להקים פה מרכז מד"א ביישוב עם אמבולנס קבוע שייתן מענה חירום. בשעה טובה תהליך ההיתר יוצא לדרך.

מירית בן אשר: אתה יכול להזכיר איפה זה? אני זוכרת שסיפרת.

אלעד ארזי: בשרונית.

ענבר כהן: ליד בית ספר.

אלעד ארזי: ליד הבית ספר.

ענבר כהן: מעניין אם הסירנות יפריעו לבית ספר.

אלעד ארזי: כן. אז אנחנו, באמת זו תהיה בשורה גדולה. היעד שלנו זה באמת בתוך 10-8 חודשים, להתקדם שם בבינוי מרכז מד"א החדש בלהבים. קונסרבטוריון.

ברוריה אליעז: איפה בונים אותו? סליחה.

אלעד ארזי: בשרונית, בשרונית. באזור הכיכר המרכזית של שרונית שם, בשטחים שם.

לורן אבישר אביטן: קצת אחרי הכיכר שם.

אלעד ארזי: קצת אחרי. קונסרבטוריון, אז כמו שסיפרתי לכם כבר קודם, באמת קיבלנו תרומה של 350 אלף דולר מ-JF ארצות הברית. אנחנו עובדים כרגע על תוכניות להיתר ועל גיוס יועצים. אנחנו גם פה רוצים לצאת להיתר כמה שיותר מהר, והכוונה שלנו היא באמת בתוך חצי שנה לצאת לביצוע של אודיטוריום יפה שם, בתוך הקונסרבטוריון עם שיפוץ, שיפוץ גדול פנימה, אנחנו רואים במוזיקה ערך מרכזי פה, בחינוך של היישוב שלנו. רכיבי ביטחון, אז כפי שפורסם ואתם מכירים, אז באמת קיבלנו 9 מיליון ש"ח למרכיבי ביטחון ביישוב, עוד מעט מאיר יפרט על זה קצת יותר בהמשך. אנחנו בגדול עובדים על מכרז טכנולוגי ותשתיות. מאיר יספר תכף. טוב, בסוף השבוע נקיים טורניר הכדורגל השלישי לזכרו של תומר אחימס, זכרנו לברכה. תושבים מוזמנים להגיע ולעודד. ביום חמישי את הצעירים יותר, שישי שבת הקבוצות הבוגרות, נרשמו 15 קבוצות, באמת בהצלחה גדולה לכל המשתתפים. השבוע ובשבוע הבא נחגוג את ל"ג בעומר. נערכנו יחד צוותי המועצה ונציגי ההורים בנושא הבטיחות, כיבוי אש, נוכחות מבוגרים בשטח, מחר נתחיל בהסברה להורים ולנוער. בנושא החינוך אנחנו מקדמים כל העת מהלכים לפתיחת בית הספר החדש ברמה הפיזית, הפדגוגית וכוח האדם, זה עכשיו יעלה הילוך גבוה יותר עם צוותי החינוך. זהבה תרצה, תגיד על זה כמה מילים, אבל זה דבר ראשון, ראשון במעלה ואנחנו מתעסקים בזה ואנחנו גם תכף נדבר על התב"ר שקשור לזה. טוב, מילה על חירום כי אנחנו עדיין באווירת חירום, כל רגע הכל יכול להשתנות. אנחנו, אנחנו כן ערוכים ואנחנו כן פה בשביל התושבים ונערכים לכל תרחיש. אנחנו נשארים דרוכים וכמובן אני אגיד גם פה להמשיך לשמור כמובן על הנחיות פיקוד העורף. נמשיך לסדר היום של הישיבה.

חלי אללוף יום טוב: טוב, אז הנושא הבא הוא אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין ב' לשנת תשפ"ו שהתקיימה ב-24.3.2026. עבר אליכם הפרוטוקול לאישור. הצבעה.

אלעד ארזי: מי בעד?

[2] אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין ב' תשפ"ו

ברוריה אליעז: אני מצביעה, אני מצאתי שני מקומות ואני אבוא אליך כי היית בחופשה, אז זה פשוט המילה לא, לא כתובה, אז יוצא שזה ההפך. אנחנו נעבור על זה.

חלי אללוף יום טוב: הפרוטוקול מוגש כפי שהוקלט. אם צריך נבדוק שוב בהקלטות, בגלל זה זה עובר אליכם ואנחנו מעלים לאישור

אלעד ארזי: היא יודעת, היא יודעת, תאמיני לי שהיא יודעת.

חלי אללוף יום טוב: כן. בסדר גמור. אז אושר פה אחד?

אלעד ארזי: כן.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין ב' תשפ"ו.

חלי אללוף יום טוב: אוקיי. אנחנו נעלה רק לפרוטוקול הישיבה הזאת גם את האישור לפרוטוקול שאומנם התקבל בקבוצת הוואטסאפ של הנהלת המועצה בתאריך ה-16.4.26. הנושא היה פתיחת תב"ר 465 על תקציב מרכיבי הביטחון, צורפו אליו כל ההרשאות והמסמכים הרלוונטיים. סך הכל התקציב בסך 8,890,000. במימון משטרת ישראל, נשלחו כל החומרים כמו שאמרתי, זה אושר.

[3] אישור לפרוטוקול- פתיחת תב"ר 465- תקציב מרכיבי ביטחון

אלעד ארזי: אנחנו כאילו עושים דאבל על ה-

חלי אללוף יום טוב: אנחנו פשוט מציינים את זה בצורה מסודרת לפרוטוקול ולא רק בוואטסאפ.

אלעד ארזי: כולם בעד?

מירית בן אשר: היו כמה שאלות שעלו.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את פתיחת תב"ר 465- תקציב מרכיבי ביטחון.

חלי אללוף יום טוב: אז אחרי שאישרנו אותו בפעם נוספת לפרוטוקול, אנחנו ניתן למאיר הרוש, קב"ט המועצה, להציג את התוכנית שאושרה, שהוגשה ואושרה על ידי משטרת ישראל, תעלו את השאלות הרלוונטיות.

אלעד ארזי: מאיר, שלך.

מאיר הרוש: בסדר, תודה. אני רגע אעבור על הפרויקט ועל התהליך שעברנו בשנה וחצי האחרונות. זה קצת יענה לכם על כל השאלות, חלק מהשאלות לא היו רלוונטיות, אז אחרי שאני אענה, ועדיין יהיו שאלות, אז אני אשמח לענות. הפרויקט, הפרויקט בנושא מרכיבי הביטחון הינו פרויקט לאומי. אנחנו מדברים על תפיסת ביטחון שמגדירה פרמטרים קבועים. זה לא פרמטרים שאנחנו יכולים לשנות, אלא זה מוגדר קבוע וזה מורכב משערים, תאורה היקפית, מצלמות היקפיות, יש כאן חוקים של מצלמות וגדר. שלב א' בפרויקט היו יישובי צמודי גדר, הוא התחיל בשנת 24'. שלב, שלב ב', הינם יישובים במעגל שני ולהבנים נבחר כאחד היישובים במעגל הזה. מאי 25, ביצענו פה מיפוי, על ידי חברה חיצונית, חברת מיגון חיצונית, שעבדנו פה יומיים ביחד איתם ועשינו מיפוי של מה בעצם קיים ביישוב והם עשו את ההשלמה של מה שנדרש להשלים, המיפוי הוא חסוי ולא פורסם.

אלעד ארזי: שנייה, אני רק רוצה להדגיש את מה שמאיר אומר, רק שיהיה ברור. זה לא אנחנו ביצענו את המיפוי. המשטרה, יותר נכון מג"ב או המשרד לביטחון פנים, שלח חברה שלו, זה לא שאנחנו בחרנו, הם, כדי לתת תקציבים, הם שולחים חברה חיצונית שבאה ובעצם בודקת את היישוב ואז היא, לפי קריטריונים שיש להם עם עצמם, מחליטה מה חסר ביישוב לפי הקריטריונים שמאיר אמר קודם, שערים, תאורה, מצלמות, גדר ואז היא באה ואומרת ביישוב להבנים מה שצריך פה לעניות דעתנו זה מוקד 234 ובסכומים

נוצר על ידי **SUMIT**.

שגם הם מחליטים להמליץ, בסדר? זה חשוב לומר. המועצה היא לא זו שלקחה חברה ובאה ואמרה זה מה שאנחנו רוצים, זה עובד הפוך.

ברוריה אליעז: אבל זה בהתאם לפניית המועצה?

אלעד ארזי: לא, הם על מלא.

מאיר הרוש: זה פרויקט לאומי.

ברוריה אליעז: זו בדיקה עצמאית-

מאיר הרוש: זה מתנה ליישוב.

ברוריה אליעז: מתנה, בדיקה עצמאית-

ענבר כהן: זה לא מתנה, זה יישור קו, זה לא מתנה, זה יישור קו של כל היישובים בהתאם לאיך שהממשלה תופסת את צורכי הביטחון. זה לא שום מתנה, זה מה שהממשלה עושה במיסים שלנו.

מאיר הרוש: ברגע שלהבים נבחרה כאחד מהיישובים שהם זכאים למרכיבי ביטחון-

ברוריה אליעז: אוקיי, אז אני מבינה, זה מדיניות של המדינה באותו קריטריון, שבדקו את המדינה וראו איפה יש צורך.

מאיר הרוש: נכון. להבים נכנסה לתוך המעגל השני ונשלחה חברת המיגון. שבדקה את כל אותם ישובים על פי אותם קריטריונים.

ברוריה אליעז: זה תחת איזה משרד?

מאיר הרוש: המשרד לביטחון לאומי.

ברוריה אליעז: משהו טוב קרה שם בעצם.

ענבר כהן: לא, זה סדרי עדיפויות, קוראים לזה סדרי עדיפויות מדיניים, בסדר? זה הממשלה שלך החליטה שעדיף לשים על הביטחון במקום על החינוך, אז קיבלת כסף. זה מאוד פשוט.

ברוריה אליעז: המדינה שלי לפעמים עושה, אם היא רוצה או לא רוצה זה יוצא טוב. הפעם זה יוצא טוב.

זהבה הראל: זה פוליטי.

אלעד ארזי: ללהבים זה יצא טוב, זה נכון.

ענבר כהן: סתם, זה-

אלעד ארזי: כן, מאיר, סליחה.

מאיר הרוש: בדצמבר 25-

אלעד ארזי: תנו לו, תנו לו, מאיר גם ככה הוא ביישן.

מאיר הרוש: בדצמבר 25-

ענבר כהן: מה אני צריכה פה? על 10 פריצות בשנה? באמת צחי, בחייאת, איזה שטויות. נכון, אז שישקיעו ברהט ובלקיייה באכיפה 90 מיליון ולא פה את התשעה. שיעשו באמת מה שצריך לעשות ולא יקשקשו שטויות.

חלי אללוף יום טוב: תמשיך מאיר.

מאיר הרוש: בדצמבר 25 נדחינו לשנת תקצ"ב 26'. היינו אמורים להיות מאושרים בסוף שנת 25', נדחינו ל-26'. פברואר 26' אושרנו כתקציב חריג לתקצוב מרכיבי ביטחון, עוד קודם אישור תקציב המדינה. זה סעיף אומנם קצר, אבל הרבה מאוד עבודה של המועצה פה. ובעצם משרד, המשרד לביטחון לאומי יחד עם משרד האוצר אישרו את התקציב הזה בעקבות אותה שעת רצון, אפשר לקרוא לזה, באירועי הטאראבין. ונכנסנו בדלת הזו, הרבה מאוד עבודה, ואושרנו כתקציב, ואנחנו יכולים כבר להתחיל לעבוד. הפרמטרים שהוגשו-

*** מדברים יחד**

ענבר כהן: לא, אני פשוט רוצה שאם הם כבר משווים אותנו ואנחנו צריכים, אז בגבעות בר יש 7 אחוז הקלות במס שיעתיקו גם את זה, אם הם באמת רוצים. וכל המילואימניקים יבואו והנגב יפרח והכל יהיה אחלה.

חלי אללוף יום טוב: ואם נדבר לגופו של עניין, נעשתה פה עבודה מאוד רצינית כדי להכניס את להבים לסל התקציבי הזה, זה לא ברור מאליו. בוא ניתן למאיר להמשיך כי אנחנו.

מאיר הרוש: אושרו שלושה פרמטרים קבועים של מרכיבי ביטחון, שזה שערים ואנחנו, בתכנון שלנו לפחות, מתכננים את כל הכניסות והיציאות, זה שער סטנדרטי, צהוב, תכף אני אגיד מה זה סטנדרטי. יש סטנדרט מאושר מסוים של המשטרה שהם אומרים לנו בדיוק מה לשים. אז יהיו שערים בכל היציאות והכניסות, זה שערים צהובים, לא קורה, אלא שער הצהוב סוגר הרמטית את הכניסה והיציאה, כולל מחסומים חשמליים, בכל הכניסה והיציאות. תאורה היקפית במקומות שנצטרך ונידרש כי זה במקומות חשוכים. מצלמות, המצלמות שאנחנו מתכננים לשים זה בעצם מצלמות 360 ליישוב.

ברוריה אליעז: שזה אומר מה?

אלעד ארזי: שכל היישוב, סביב היישוב יהיו מצלמות. אף אחד לא יוכל להיכנס ליישוב להבנים משום כיוון בלי שהמצלמה, וזו לא רק המצלמה, זו גם מצלמת LPR

מאיר הרוש: עם חפיפה-

עפר לוי: שאין אזורי מתים.

מאיר הרוש: אין אזורי מתים, יש חפיפה בין המצלמות, והמצלמות הן מצלמות מכ"ם. זאת אומרת שהן יודעות גם לאתר, גם להתריע, גם לעקוב. גם ביום, גם בלילה וגם במזג אוויר ערפל כזה או אחר.

עפר לוי: מה שיש היום על התרנים, אלה שעומדים שם זה רק אופטי? אלה שיש ברשות התנועה.

מאיר הרוש: מה שיש לנו בהיקף של היישוב אלה מצלמות שהן לא מתריעות. הן רואות, הן לא רואות טוב בלילה.

יוסי ניסן: אבל יש מוקדן שרואה אותן.

מאיר הרוש: עוד פעם?

יוסי ניסן: יש מוקדן שרואה אותן בזמן אמת.

מאיר הרוש: נכון, אבל תשים לו 100 מצלמות. תשים לו 100 מצלמות כמו שיש פה, הוא לא, הוא לא יצליח לזהות אם זה לא מתריע לו. יש לנו ביישוב 4 מצלמות עמודים, אם ראיתם לפעמים איזה עמוד צהוב כזה?

אלעד ארזי: אלה היחידות שמתריעות, אלה היחידות שכשיש תנועה זה ממש גם משתלט על המסך.

מאיר הרוש: לא צריך להסתכל על המסכים. הוא לא צריך כל היום לשבת ולחפש כי אין סיכוי שהוא רואה מישהו שנכנס בנקודה כזו או אחרת, אלא אותו, אותה מצלמת מכ"ם מזהה בין 100 ל-500 מטר קדימה, תלוי בטופוגרפיה של השטח שנמצא מולו. הוא יודע לזהות בין כלב לאדם ולדעת מה, אם להתריע כן או לא. והוא מתריע אל המוקדן, שים לב, במקום כזה או אחר, יש מסך התראות, שלשם קופצות כל ההתראות, הוא רואה בדיוק באיזה מקום זה והוא יכול לשלוח לשם את הסייר, אם יש מג"ב, הוא שולח לשם מג"ב. אם זה משהו שדורש כיתת כוננות, אז גם כיתת כוננות.

עפר לוי: אז זה דומה לארבע המצלמות שיש על התרנים, רק בהיקף יותר רחב או שזה משהו אחר?

מאיר הרוש: נכון, אבל זו טכנולוגיה שונה, כי זה גם מעקב.

עפר לוי: אוקיי.

מאיר הרוש: וגם מצלמה עוקבת. זאת אומרת, שגם אם אותו אובייקט ממשיך לזוז, הוא גם מתריע, אבל הוא גם ממשיך לעקוב אחרי האובייקט.

עפר לוי: לאותן ארבע מצלמות על התרנים, יש להן היום מכ"מ או שלא?

מאיר הרוש: לא, המצלמות האלה זה מצלמות דרך אגב מאוד ישנות, אבל עושות עבודה מאוד טובה.

ברוריה אליעז: צריך עכשיו רק לשכלל את זה-

מאיר הרוש: הם עודכנו ב-23'.

עפר לוי: כן, זה לא מאוד.

חלי אללוף יום טוב: התשתית שלהם ישנה, משדרגים את כל התשתית, את המוקד, את כל המערך של המעקב.

מאיר הרוש: אנחנו מקבלים עוד שלוש מצלמות כאלה, עוד שלושה עמודים כאלה. שאנחנו יכולים לשים אותם-

אלעד ארזי: שזה בלי קשר ל-9 מיליון, ל-8.900 הזה.

עפר לוי: ובשער, בשער, בכניסה הראשית יהיו שלושה תרנים צהובים?

מאיר הרוש: בין שלושה לארבעה עוד לא החלטנו.

ברוריה אליעז: מאיר, אתה עכשיו צריך להתפלל רק שיהיה גם את הפרמטר, שעם נשק או בלי נשק, האדם, לא הכלב. זה הם לא הגיעו לזה, נכון? אין פרמטר כזה של מתכת, אם יש מתכת על האדם או משהו?

מאיר הרוש: הוא מצלם תמונה, אתה ממש מצלם תמונה של האדם והוא גם עוקב אחריו.

ברוריה אליעז: אבל רק, רק, זאת אומרת, רובד אחד, בלי עומק.

איציק זינו: יש גם כאלה מערכות שמזהות גם נשק, אבל הן יקרות מאוד.

ברוריה אליעז: אה, יש?

איציק זינו: רגע, אבל הן לא נמכרות לאזרחים.

ברוריה אליעז: אז זאת אומרת שלא חשבתי כל כך לא נכון.

איציק זיו: קלעת, קלעת. שאלה אחרת, האם המצלמות החדשות, מצלמות האבטחה החדשות יכסו את כל היקף היישוב?

מאיר הרוש: כל ההיקף, למעט מקומות שהם מיוערים, שאז זה לא רלוונטי המצלמות האלה.

איציק זיו: לא חודר יערות?

מאיר הרוש: לא חודר, ושם אנחנו נשים מצלמות טרמיות. זאת אומרת שאנחנו עוברים לטכנולוגיה של חום קור וזה גם יעזור לנו בימים חמים לזהות שריפות ודלקות. אם תרצו מספרים, אז יש לי מספרים של-

חלי אללוף יום טוב: אם יש שאלות, אם אין, אז בוא נתקדם. אנחנו גם מדברים על נושא ביטחון, זה דבר שצריך-

מאיר הרוש: אישרו סעיפי תקצוב לשלושה פרמטרים ואנחנו לפני מכרז, שבעצם מה שנקרא רגע רזולוציה של כמה מצלמות בדיוק יהיו וכמה-

ברוריה אליעז: מאיר, הגדר לא נכנס בפרמטרים שאישרו לנו, אני מבינה. גדר לא?

מאיר הרוש: הגדר לא נכנסה בשלב זה.

ברוריה אליעז: אז אני שואלת אם אתה שבע רצון מזה שאנחנו, שהגדר מספיק טובה? מה שיש.

מאיר הרוש: כרגע הגדר לא נכנסה, אנחנו רגע, עשינו איזושהי בדיקה על, עם היועץ שהיה איתנו פה, דרך אגב, ההמלצות לגדר הן שליליות. זאת אומרת, אל תעשו גדר, תעברו לטכנולוגיה שיודעת לראות החוצה, כי-

עפר לוי: היה עכשיו פרסום שבעומר הן כן, באותו, תקציב דומה ושם פרסמו-

אלעד ארזי: לא, לא, זה לא-

מאיר הרוש: בעומר יש גדר קיימת והם לא עושים משהו אחר.

עפר לוי: אוקיי.

מאיר הרוש: מיתר, מיתר, מיתר עשו גדר, הייתה להם גדר ישנה, לא השלימו את הגדר, כי הם ויתרו על זה, גם בגלל ההמלצות של אותם יועצים, יועצי מיגון. הם אומרים, איפה שיש גדר, עוברים אותה בקלות. הרבה מאוד כסף, עלות אחזקה מאוד גבוהה-

שמואל לביא: תחזוקה מאוד גבוהה.

מאיר הרוש: תחזוקה מאוד גבוהה, אם יש פה מישהו שמכיר את זה. תחזוקה מאוד גבוהה. דרך אגב, גם נזקים מכוונים מאוד גבוהים. כאילו-

עפר לוי: כן, ראינו גם כולנו כמה גדר, לא משנה כמה משקיעים.

אלעד ארזי: מאיר.

מאיר הרוש: כן. במכרז יש לנו סעיף מובנה של אחזקה לחמש שנים.

אלעד ארזי: כן, נקודה חשובה. זה מחייב, המשרד לביטחון לאומי מחייב, כחלק מהמכרז שהתברר שמתמודדות חייבות לתת חמש שנים אחזקה.

מאיר הרוש: ולפרויקט ישנו, ישנם בקרים, בעצם ממשמר, מי ששאל כאן, יש-

איציק זיו: הם, הם מנהלים את המכרז עבורנו?

מאיר הרוש: אז אנחנו מנהלים את המכרז יחד עם יועצים מקצועיים. ומשכ"ל, לא משכ"ל, משמר הגבול, יש להם בקרים, שהם בקרים מקצועיים גם בתחום הטכנולוגיה, גם בתחום התשתיות. והם מאשרים לנו כל תהליך כדי שלא יהיו טעויות. זאת אומרת, אנחנו מציגים להם מה אנחנו הולכים לעשות בתחום התשתיות, הם רואים ברשימה שלהם, של המצלמות המאושרות, שזה בתקן. ונותנים לנו אישור ואנחנו יוצאים לביצוע.

חלי אללוף יום טוב: מעולה, עוד שאלות?

מאיר הרוש: צריך רק להגיד שאנחנו צריכים לגמור את הפרויקט הזה השנה.

מירית בן אשר: סיום ביצוע אתה מתכוון?

ענבר כהן: כאילו עד סוף, עד דצמבר 26?

מאיר הרוש: אנחנו צריכים לסיים את זה ואנחנו נסיים את זה.

לורן אבישר אביטן: תודה וכל הכבוד.

חלי אללוף יום טוב: תודה רבה.

עפר לוי: אז מתי יוצאים למכרז וחוזים?

מאיר הרוש: אנחנו ביום ראשון הקרוב נפגשים עם משמר הגבול פה, יש פה ישיבה יחד עם משמר הגבול, הם רגע יציגו את עשרת הדברות שלהם ומשם אנחנו יוצאים לדרך.

ברוריה אליעז: ואתה מעריך ששמונה חודשים אפשר לעמוד בזה?

מאיר הרוש: בטח.

עפר לוי: יהיה מדהים.

אלעד ארזי: תודה. תודה רבה.

חלי אללוף יום טוב: תרצו להוסיף בנושא עוד משהו? אוקיי. אז הנושא הבא הוא פתיחת תב"ר חדש, תב"ר 466, שינויים והתאמות במוסדות חינוך, חידוש מבנים. גובה התקציב הוא 1,199,200 במימון משרד החינוך, מתוכו, סליחה. מתקנת. תקציב מימון ממשרד החינוך הוא 1,199,200. המציננג של המועצה למימון, מתקציב מימון רשות מקרקעי ישראל בגובה 300,735 שקלים. סך הכל התב"ר הוא 1,499,935. הועבר אליכם גם עם החומרים. מדובר בקול קורא שהוגש למשרד החינוך לקבלת תקציב לשיפוץ בית ספר יסודי. הוא כולל הצללה חדשה, התוכנית אושרה על ידי בקר של משרד החינוך-

אלעד ארזי: אתם זוכרים את הקול הקורא שזכינו?

[4] פתיחת תב"ר חדש - תב"ר 466- שינויים והתאמות במוסדות חינוך, חידוש מבנים

מירית בן אשר: זה לא ההצללה שאמרת מקודם, זה-

אלעד ארזי: לא, לא, שנייה, שנייה.

חלי אללוף יום טוב: זה משהו אחר.

אלעד ארזי: אני אעשה הסבר. אנחנו זכינו, אם אתם זוכרים, בקול קורא מיליון וחצי שקל. תודה. מתוך זה, מתוך, אישרנו תב"ר שאנחנו בעצם, אנחנו צריכים לתת 300 מתוך המיליון וחצי, 1,200,000 משרד החינוך, המועצה נותנת 300. מה עשינו? אמרנו אנחנו עושים הצללה גם ככה. אנחנו לוקחים את הכסף שהם נותנים לנו להצללה, שמים את זה בתור המציננג, ואז המועצה לא צריכה לשים מהכיס שלה. ועשינו win-win לבית ספר.

מירית בן אשר: אני זוכרת, אבל אמרת כולל ה-1.2 מיליון.

אלעד ארזי: זהבה תרחיב, זהבה תספר מה-

זהבה הראל: עכשיו יש תוכנית שאושרה-

אלעד ארזי: כי משרד החינוך אישר את זה, כשאתה הגשת את הקול הקורא, הגשת תוכנית.

מירית בן אשר: מעולה.

זהבה הראל: אתה גם מגיש תוכנית וגם אתה מגיש את מה אתה בדיוק הולך לעשות ואחר כך יש לנו גם בקרה. אז בעצם קיימנו תהליך מאוד משמעותי. הייתה, היו מספר פגישות בתוך בית ספר, הם סימנו מה הם צריכים, כתב כמויות לפי התוכנית, לפי מה שהם ביקשו, הוגש למשרד החינוך ובעצם עכשיו אנחנו פועלים על פי מה שקיבלנו אישור. אני לא צריכה לספר לכם-

אלעד ארזי: צריך לזכור, סליחה, זהבה שאני קוטע, אני יותר מדי קוטע, אבל מדובר לא על כל בית הספר. מה שאושר זה האזורים שנבנו לפני 1982. רק אלה, כי בא משרד החינוך ואומר תשפצו את מה שמאוד ישן. אז המבנים, יש לדעתי שניים או שלושה מבנים, המיליון וחצי האלה הולכים, או המיליון ומאתיים הולכים למבנים האלה. זה מה שמשרד החינוך אישר.

זהבה הראל: זה לא כולל את החט"צ ולא כולל את המבנה החדש שהוקם בסוף, האגף החדש שהוקם בסוף. אתם רוצים שאני אתאר לכם מה נכנס? החלפת תקרות, גופי תאורה, החלפת דלתות. אסלות, פירוט של המון, האבנים המשתלבות בכניסה לבית הספר.

מירית בן אשר: שלא יפלו כבר-

אלעד ארזי: לא.

חלי אללוף יום טוב: זה השיפוץ לקיים, הישן.

*** מדברים יחד**

זהבה הראל: מחליפים את התקרות במבנה גפן.

אלעד ארזי: זה 40 שנה-

זהבה הראל: מה שאני רוצה לומר, צריך להבין, בית הספר, המבנה הוא מבנה ישן וזה דורש הרבה מאוד, אז יש פירוט של כל הדברים שאנחנו צריכים לעשות, מעקות, מאחזי יד, אבנים משתלבות בכניסה.

מירית בן אשר: בסדר, תודה.

אלעד ארזי: טוב, חברים, מי בעד? הלאה, כולם בעד. איציק, אתה בעד? הלאה.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את פתיחת תב"ר חדש - תב"ר 466 - שינויים והתאמות במוסדות חינוך, חידוש מבנים.

חלי אללוף יום טוב: אוקיי, נושא הבא זה הקטנת תב"ר 458, מוסדות ציבור פסגות. התקציב המקורי הוא 1,195,762, הייתה הקטנה של אותם 300,735. התקציב יעודכן ל-895,027. מדובר בתקציב שהתקבל במסגרת, מהמנהל במסגרת שכונת פסגות להקמה של מוסדות חינוך ציבור. הכסף הועבר לתב"ר 466 כמו שדיברנו כרגע. יתרת היקש, לשאלתך מירית, תשמש בעתיד ל-

אלעד ארזי: מוסדות ציבור.

חלי אללוף יום טוב: מוסדות ציבור וחינוך.

[5] הקטנת תב"ר 458 - מוסדות ציבור פסגות

מירית בן אשר: מה יורד בעצם מהתוכנית שהתב"ר הזה אמור להוריד?

אלעד ארזי: לא יורד, אנחנו-

חלי אללוף יום טוב: לא יורד, זה היה קדם מימון שהתקבל.

מירית בן אשר: שמנו כסף-

אלעד ארזי: שמנו תב"ר למוסדות ציבור כלליים, דיברנו שאנחנו כנראה נשתמש בזה להצללה ופשוט עכשיו לקחנו את הכסף הזה-

ענבר כהן: אין הצללה?

אלעד ארזי: לא, זה אותה הצללה, אותן שתי הצללות.

חלי אללוף יום טוב: צמצמנו את זה, זה אותה הצללה.

אלעד ארזי: אותן שתי הצללות.

ענבר כהן: הייתה הצללה שהם בנו במקום מסוים, הם הסיטו אותה.

חלי אללוף יום טוב: לא, את מה שהוספנו-

אלעד ארזי: שנייה, אני אסביר-

ענבר כהן: שנייה, אני רוצה רגע להגיד משהו ברמה הכלכלית, חלי, אם לפני הישיבה הזאת היינו מקבלים פירוט מסודר, מה יש בתב"ר של פסגות, מה יש בתב"ר של זה?

חלי אללוף יום טוב: אבל זה בדיוק מה-

ענבר כהן: הצבענו עליו לפני שמונה חודשים, שנה, מה יש-

אלעד ארזי: אני אגיד ככה, תנו לי, תנו לי רגע להסביר-

ענבר כהן: ומה הורדנו מתוכו-

ברוריה אליעז: אז מאיפה נולד ההפרש?

אלעד ארזי: לא, אין הפרש, שנייה. רגע, רגע, שנייה. אנחנו, אני אסביר שנייה מה היה הרעיון שעשינו פה. שנייה. אנחנו פתחנו לפני כמה חודשים תב"ר מפסגות שקיבלנו, כשאתה מפתח שכונה למבנה ציבור וחינוך, זה אותו 1,195,000 ש"ח, פתחנו אותו. כשאנחנו אמרנו במליאה שהכיוון שלנו מה לעשות אתו, זה לעשות הצללות. ואז זכינו בבית ספר במיליון וחצי שקל. מה אמרנו? כדי לא לשים מציינג של המועצה, כסף מועצתי, מה שנקרא, שלנו, ניקח כאילו מרמ"י את הכסף הזה ונשים אותו פה. אז בסוף מה שיישאר שם, ילך אחד להצללות, הקול הקורא שיצא, המכרז יצא על מיליון שקל.

מירית בן אשר: מ-458 עובר ל-466.

אלעד ארזי: כן, בדיוק. זה הכל, זה אותן הצללות. מי בעד? כולם בעד. תודה. נמשיך.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את הקטנת תב"ר 458 - מוסדות ציבור פסגות.

חלי אללוף יום טוב: הגדלת תב"ר 428, חטיבת ביניים להבים. זה תב"ר שביקשנו להגדיל אבל הוא מותנה בקבלת הרשאה ממשרד החינוך. התקציב המקורי הוא 20,25,187,246. ביקשנו להגדיל בעוד 2,378,901 במימון משרד החינוך. מדובר בתוספת תקציבית לתשתיות היקפיות. התקציב יעודכן ל-27,566,147. אנחנו מבקשים לקבל פה אישור טכני עד שאנחנו נקבל את ההרשאה. אנחנו נעביר לכם את ההרשאה ברגע שהיא תתקבל, זה ממש עניין טכני, זה כבר אושר ועבר ורק לאחר מכן נוכל לפתוח את התב"ר, האם זה מוסכם עליכם.

[6] הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבים

ברוריה אחיעז: אני קוראת את הנתון של 27 פלוס, האם זה כולל את מה שהקצו לשלב ב'?

אלעד ארזי: לא.

ברוריה אליעז: כי שלב א'. היה 11 ומשהו מיליון, ושלב ב' היה ההפרש שמגיע ל-20 וכמה מיליון. אז עכשיו, זה לפי הבנתי, מספר כמו 27 כולל גם את שלב ב'. אז איפה, אז מה קרה?

אלעד ארזי: לא. קודם כל לא קרה שום דבר-

ברוריה אליעז: השלב, נכון זהבה? שלב א' היה 11 נקודה משהו, שלב ב' היה השאר. הכל ביחד, מיליון אחוז. אני יום ולילה אתם יכולים להעיר אותי ואני יודעת להגיד כל דבר.

אלעד ארזי: אנחנו בנינו, שנייה-

ברוריה אליעז: מה שאני אמרתי עכשיו זה מאה אחוז נכון. עכשיו תתייחסו לזה. זה כן כולל. זה כן כולל את שלב ב', כי לא היינו מגיעים ל-27 מיליון ש"ח.

אלעד ארזי: זה לא כולל את שלב ג'.

ברוריה אליעז: נכון. ג' מעולם לא דובר עליו.

אלעד ארזי: את צודקת. את צודקת.

ברוריה אליעז: מעולם לא דובר עליו.

אלעד ארזי: אז אני מסכים עם מה שאת אומרת, נכון, את צודקת.

ברוריה אליעז: אז אני צודקת, אוקיי. אז עכשיו אני רוצה לשאול. אם אני מגיעה ל-27 פלוס מיליון, אז אני צריכה כבר בזה להקיף את כל מה שצריך בשביל שלב א' וב'.

אלעד ארזי: נכון.

חלי אללוף יום טוב: נכון.

ברוריה אליעז: אז זאת אומרת ששלב א' וב' כולל מה שהיה אמור להיות ז', ח', ט' היה אמור להיות 12 כיתות, י' היה אמור להיות עוד 4 כיתות, זה 16 חללים. והיה צריך להיות גם, אני ספרתי כשביקרתי שם עם, אתו, והיו 18 חללים. כנראה אחד לחדר מורים ואחד, אני לא יודעת אם זה היה, מה זה היה, האם זה היה ל-

זהבה הראל: יש שם חדר מחשבים.

ברוריה אליעז: חדר מחשבים, אבל צריך גם חדר, חדר מורים, צריך עוד חלל וצריך חללים נלווים אחרים, אז יש פרט, אז אני רוצה לספור, אז פרט ל-18, לא, זה יש, אנחנו ספרנו, יש חללים עד כיתה י', עד י'. אבל בלי עוד חדרים נלווים חוץ מחדר מורים וחדר מעבדות. למשל, אם אתם רוצים מטבחון או משהו כזה, אז אני לא ראיתי חלל כזה. או אם רוצים עוד חלל לאיזושהי יצירתיות מסוג אחר, אחר, חוץ מה-18 חללים, 16 זאת אומרת כיתות, אז אני לא ראיתי, תראו אני הלכתי וספרתי-

אלעד ארזי: לא, אבל-

ברוריה אליעז: אז תסתכלו, תסתכלו עוד הפעם שאם אנחנו מנצלים את כל הכספים של שלב א' ושלב ב' פלוס תוספות, האם כל מה שצריך להיכלל נכלל?

אלעד ארזי: כן, ועוד חסר, ועוד אני אומר לך שלפיתוח עוד יהיה חסר לנו פה, אנחנו בהמשך אנחנו נשיג עוד כסף.

ברוריה אליעז: אני יודעת, הפיתוח איננו בכלל.

אלעד ארזי: אני עוד פעם, סיפרתי לכם, אני סיפרתי לכם.

ברוריה אליעז: אז תגיד את זה שוב.

אלעד ארזי: אז שנייה-

ברוריה אליעז: תגיד שוב.

אלעד ארזי: אני סיפרתי, הרי פתחנו, אם אתם זוכרים, כבר עשינו הרחבה לתב"ר הזה. זה תב"ר שאני מרחיב אותו פעם שנייה.

ברוריה אליעז: אני יודעת.

אלעד ארזי: הבאנו כסף מרשות מקרקעי ישראל, לזיכרוני 2.5 מיליון שקל, ועכשיו זה עוד כסף שהצלחנו להוציא ממשרד החינוך על תשתיות היקפיות, עוד 2.5 מיליון.

ברוריה אליעז: ואיפה העניין של הספורט-

אלעד ארזי: וזה לפיתוח-

ברוריה אליעז: כלול פה?

אלעד ארזי: רגע, שנייה, זה רק לפיתוח. זה מגרשי הספורט, זה המשתלבות, זה-

ברוריה אליעז: זה ה-2 ומשהו מיליון?

אלעד ארזי: כן, כן.

ברוריה אליעז: אז הספורט כן כלול?

אלעד ארזי: כן, מגרש הספורט שם כלול.

ברוריה אליעז: אני לא יודעת, בתכנון המקורי שעבר מהשינויים, הייתה מחשבה ואפילו כשישבנו עם צוות, עם הצוות של הנהגה חינוכית וזהבה פרסה לנו את המודלים של התוכניות ודנו בזה, אז, אז גם העניין של התעמלות, היה עם יחס מיוחד בתוך המבנה.

אלעד ארזי: אז אוקיי, קודם כל נכון, שתי נקודות. אחד, כמו שאמרת, הכסף הזה כולל בתוכו מגרש חיצוני עם הצללה, עם הכל. זה לספורט.

ברוריה אליעז: חיצוני, לא פנימי.

אלעד ארזי: חיצוני. ועוד אמרתי, ולכן גם הדגשתי, שעדיין אחרי הגיוס הזה של החמישה מיליון שסיפרתי עכשיו, כדי שהפיתוח יהיה מה שנקרא פיקס, עוד חסר לנו פה, אני מעריך, באזור מיליון, מיליון וחצי שקל.

ברוריה אליעז: טוב, קחו בחשבון. שאם אתם אומרים שני חדרים, שתי נקודות אני רוצה לומר עכשיו, לסיכום מה שכרגע ביררנו בינינו, אז קחו בחשבון שאם אנחנו מוסיפים שני חללים פרט ל-16 כיתות לנושא מעבדות, אז זה רק חלל אחד לנושא מעבדות וזה בעיניי לא מספיק.

אלעד ארזי: אבל גם יש לך הגדלה כבר, יש לך רק 12 כיתות.

** מדברים יחד*

ברוריה אליעז: על זה שילמנו, לא שילמנו על דברים אחרים, לורן. על זה שילמנו, אז אני מתייחסת למה שילמנו. הרי אין לי חטיבה כרגע ביד. ודבר שני, פרט למעבדות שחלל אחד וראינו את גודלו וחשבנו שגודלו גם, זה לא זה, זה לא מספק, תבדקו שוב את גודלו. ממש לא מספק.

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעז: דבר שני, רק חלל נוסף, רק חלל נוסף לחדר מורים ושום דבר שאתה רוצה לעשות עוד משהו, איננו. פרט ל-18 חללים.

אלעד ארזי: ברוריה, אני אגיד משהו?

ברוריה אליעז: פרט ל-16 כיתות שאתה רוצה ש-

אלעד ארזי: ברוריה, אני אגיד משהו? תקשיבי, לנו יש-

ברוריה אליעז: כן, בטח שאתה יכול.

אלעד ארזי: תודה, לנו יש בבית הספר החדש שלוש שכבות, ד', ה', ו'. זה 12 חללים. 12.

ברוריה אליעזר: כן.

אלעד ארזי: זה אומר שיש לנו בפועל שישה חללים אקסטרה.

ברוריה אליעזר: לא.

אלעד ארזי: כן. ארבעה ועוד שניים.

ברוריה אליעזר: שניים תפוסים אוטומטית.

אלעד ארזי: נכון, נכון.

ברוריה אליעזר: אז זה רק ארבעה.

אלעד ארזי: רק? איזה עוד את צריכה?

*** מדברים יחד**

ברוריה אליעזר: גם כאן נקבל אישור ותבנו יסודי וזה יהיה אולי פחות-

אלעד ארזי: צודקת.

ברוריה אליעזר: החטיבה הצומחת-

אלעד ארזי: טוב.

ברוריה אליעזר: עכשיו, אני עוד רוצה להגיד משהו על הספורט בכל זאת. זה היה רעיון כביר, מה שהארכיטקט יצר ואז אנחנו התפעלנו, מה שהארכיטקט יצר שאולם ספורט הוא בתוך הקונסטרוקציה של כל המבנה היפה הזה, שכבר הוא פחות יפה, אבל טוב, לא נדבר על זה. בטח, ואני חושבת שיש בזה הצדקה לא לשלם כל כך הרבה כסף על ההגבהות האלה שהם הורדו וכולי, אבל לא ניכנס לסוגריים האלה. הוא פחות יפה המבנה ממה שהוא תוכנן, אין ספק, אבל יש איזושהי הצדקה קטנה לחלק מהעניין. המרקם שאולם הספורט נכנס לתוך כל הקונסטלציה, היה רעיון מבריק ואני לא, אני לא יודעת, אף אחד לא שאל אותי במשך השנתיים האלה שכבר טיכסתם מה שטיכסתם והגעתם לאן שהגעתם, אם לבטל את זה, וחבל כל כך. לא יודעת מה פחדו ממני, אני לא נושכת. אני עושה כמה דברים, אבל לנשוך אני לא נושכת. אז חבל. אני רוצה לחזור לזה שהארכיטקט עוד יבדוק. אנחנו לא ראינו שם אפשרות, ראינו משהו אחר, שאולי אולי מתחת לגובה, אני ראינו, אני לא יודעת אם זה אפשרי מבחינה, מבחינה הנדסית, אבל אני, אומרת מה שאני ראינו לא כמהנדסת. מתחת לקומה של החדרים יש מין חצר פנימית לא סגורה לגמרי, לא פטיו סגור לגמרי. אז אולי עורך, לא עורך דין, הארכיטקט, הארכיטקט יכול לקחת את זה עוד בחשבון, או דברים נוספים שאני לא יודעת על מה הוא יכול להסתכל-

מירית בן אשר: כדי בעצם להבין אם המבנה מתאים-

ברוריה אליעז: ובעצם, בעצם לקחת את הספורט הזה איכשהו לתוך המעטפת, מה שמהתחלה חשבת.

אלעד ארזי: נתייעץ.

ברוריה אליעז: בסדר.

אלעד ארזי: טוב. אנחנו נתייעץ, זה רעיון.

זהבה הראל: זה לא רק הרעיון הזה, אבל בסדר.

אלעד ארזי: טוב, אז עוד פעם, אני אעלה להצבעה, התקציב יעודכן. תקציב יעודכן ל-27,566,147 מי בעד? כולם בעד? ברוריה, בעד. ברוריה, תפסיקי לעשות, מה את זה, זה אימוג'י בזה, בוואטסאפ.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבנים.

ברוריה אליעז: חטיבת ביניים-

מירית בן אשר: אולם הספורט לא חלק מכל התקציב הזה-

*** מדברים יחד**

חלי אללוף יום טוב: נושא הבא, הגדלת תב"ר, 373 מדרכות. חברים, בואו נהיה ממוקדים. הגדלת תב"ר 373 מדרכות, במימון קרן לעבודות פיתוח, תקציב מקורי הוא 540 אלף, אנחנו מבקשים להגדיל בסך 80 אלף שקלים. התקציב יעודכן ל-620 אלף, מדובר בביצוע עבודות פיתוח שוטפות של מפגעים של, מפגעי בטיחות לאחר תיעדוף של מהנדס המועצה. יש פירוט מסודר שאושר על בסיסו התקציב לאחר סיורים ובחינה בשטח.

[7] הגדלת תב"ר 373 מדרכות

ענבר כהן: חלי, לשרונית או לכל היישוב?

חלי אללוף יום טוב: ברחבי הישוב

אלעד ארזי: לדעתי אין בכלל בשרונית-

חלי אללוף יום טוב: לא זה לא בשרונית לפי הפירוט

אלעד ארזי: זה לא שרונית.

חלי אללוף יום טוב: אין פה שרונית.

אלעד ארזי: אין פה שרונית.

חלי אללוף יום טוב: אין בשרונית

אלעד ארזי: יש עין הבשור, גומא, ורד, ורד, לילית.

מירית בן אשר: אז איפה? שנייה, שתי שאלות, אז בבקשה. שאלתם על שרונית, שרונית זה קבלן המפתח עושה את זה?

אלעד ארזי: כן, זה לא שרונית, ה-80 אלף לא קשורים שם.

מירית בן אשר: איפה זה אמרתם, סליחה?

אלעד ארזי: בכל מיני מקומות.

חלי אללוף יום טוב: כל מיני.

אלעד ארזי: נשר, עין הבשור, גומא, ורד, אזור המתנ"ס, לילית.

מירית בן אשר: מה לגבי התאמות נגישות?

אלעד ארזי: יסעור, ליד הרכבת, ליד ויצמן-

חלי אללוף יום טוב: שנייה, היא שואלת-

אלעד ארזי: מה?

מירית בן אשר: זה כולל גם התאמות נגישות מדרכות?

חלי אללוף יום טוב: זה לא כולל.

אלעד ארזי: לא נראה לי, זה כולל ריצוף. בעיקר-

מירית בן אשר: בשרונית זה-

אלעד ארזי: הידוק מצעים-

ענבר כהן: בשרונית אבל הוא עשה.

אלעד ארזי: תיקוני, הוא עשה.

ענבר כהן: אבל בשרונית זה כבר נעשה.

מירית בן אשר: אין בעיה. אבל ביקשנו-

חלי אללוף יום טוב: התקציב הזה הוא רשימה-

אלעד ארזי: תיקוני בטיחות בקיצור.

מירית בן אשר: הפנו לפני המון שנים. יש פה משהו לשים לב אליו. העניין של התאמות גובה, מעבר לתיקונים-

אלעד ארזי: בואו נעשה סיור, איפה שצריך, נעשה. אני יודע שעשו-

חלי אללוף יום טוב: נתאם סיור.

מירית בן אשר: אנחנו צריכים לעשות שם השנה סקר נגישות.

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: 2026.

אלעד ארזי: טוב, חברים, כולם בעד? 80 אלף שקל, כולם בעד.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 373 מדרכות.

חלי אללוף יום טוב: אוקיי. יש נושא נוסף שאנחנו נצטרך לדון בו וצריך להוריד את השידור בשל פרטיות המידע-

אלעד ארזי: להוריד את השידור.

חלי אללוף יום טוב: להוריד את השידור, זה בנושא-

אלעד ארזי: זהבה, ביי.

זהבה הראל: אני סוגרת.

אלעד ארזי: להתראות נשמה.

* מדברים יחד

חלי אללוף יום טוב: זה בשאלתה אז אפשר לעלות אם זה בסדר.

אלעד ארזי: רגע טעות. רגע, שנייה, עפר, יש איזה נושא שאנחנו רוצים להעלות, סליחה, סליחה, סליחה. קיבלנו, זהבה, תפרטי רגע.

זהבה הראל: יש פה את ההרשאה, קיבלנו תקציב של, במסגרת קול קורא של המשרד להגנת הסביבה, 94 אלף שקל, כ-4,900 שקל של המצינוג. עד שהמשרד אישר את זה, עד שזה-

חלי אללוף יום טוב: חבר'ה, רק בואו לפרוטוקול, גם זה חשוב כי אחרי זה לא זוכרים מי אומר מה, איך, בואו שזה יהיה מסודר.

זהבה הראל: אז אני אגיד, שקיבלנו תקציב מטעם המשרד להגנת הסביבה במסגרת קול קורא שאנחנו הגשנו ומדובר על 94 אלף שקל ולזה יש מצינוג של כמעט 5,000 שקל. אני מבקשת שאנחנו נאשר אותו, לא לעכב אותו כי אנחנו באמצע שנה ואנחנו רוצים לממש את התקציב הזה, כי עד שקיבלנו את זה מהמשרד לקח הרבה זמן. וחבל פשוט.

[8] הגדלת תב"ר 456, פרויקט חינוך סביבתי לשנים 25-27

אלעד ארזי: שורה תחתונה כמה כסף, זהבה?

ברוריה אליעז: בשני שלבים קיבלנו-

ענבר כהן: 311-

חלי אללוף יום טוב: אני, אני אקריא את זה לפרוטוקול ברשותכם, זהבה שנייה, אני אקריא את זה לפרוטוקול, זה גם לפניכם. מדובר בהגדלת תב"ר 456, פרויקט חינוך סביבתי לשנים 25-27. קיבלנו תקציב ל-2025, התקציב המקורי היה 55,290 שאושר במליאה הזו.

ענבר כהן: כתוב 49,761-

חלי אללוף יום טוב: רגע, סבלנות. התקציב המקורי היה 55,290 כאשר הפירוט שלהם היה קרן השליחים פתוחים, 5,000, זה היה המצינוג, 5,529. ואיכות הסביבה 49,761. יש הגדלה נוספת לשנת 2026 שעליה אנחנו מבקשים להגדיל, ההגדלה היא בסך 49,500 אלף שקלים, כאשר ה-49 מחולקים, ל-44,550 במימון משרד להגנת הסביבה והמצינוג שלנו הוא 4,950. כך שהתקציב המקורי היה 55,200 שקל.

ענבר כהן: שנייה, חלי, יש כאן שני מספרים, זה לא נכון.

חלי אללוף יום טוב: מה? מה לא?

ענבר כהן: המספרים שאת אומרת. ההרשאה הקודמת ב-2025 הייתה 49-

חלי אללוף יום טוב: הנה היא.

ענבר כהן: 761, לא, זה לא-

** מדברים יחד*

חלי אללוף יום טוב: חברים, אני רק אשלים שנייה, מירית, נשלים ונסכם את זה. התקציב המקורי הראשון היה, עם המציינג והסכום שקיבלנו מהמשרד, 55,290. התקציב שאנחנו מבקשים להגדיל אותו לשנת '26, שהוא כולל את המציינג ואת הכסף מהמשרד ל-26 כמו שאמרת, זה 49,500. סך הכל התקציב יעמוד על 104,790. הכל נכון.

לורן אבישר אביטן: אפשר רק מילה על מה זה? מה כולל הפרויקט הזה?

אלעד ארזי: מה השאלה?

איציק זיו: מה עושים עם התקציב הזה?

חלי אללוף יום טוב: כבר, עכשיו תקבלו פירוט.

זהבה הראל: אז ממש לפני חצי שעה היינו בוועדה לאיכות הסביבה והצגנו את כל העשייה שנעשית בתחום החינוך הסביבתי. בתוך גני הילדים, בתוך בית הספר ובתוך הקהילה, תמיד יש פרק של קהילה, זה בעצם התקציב. הוא נועד לחינוך סביבתי במערכת החינוך, לנו הוא מהווה את התקציב המרכזי של, של חינוך סביבתי.

לורן אבישר אביטן: זה כולל פרויקטים או רק בית ספר?

זהבה הראל: יש לנו את שלושת גני היער, גם עם ההדרכה שלהם וגם עם הציד. יש לנו לשאר הגנים, אנחנו נותנים לגנת לבחור איזה פרויקט היא רוצה לעשות בתחום חינוך סביבתי והיא מקבלת איזשהו סכום על מה שהיא מגישה כתוכנית. יש לנו תוכניות שאנחנו עושים בתוך בתי הספר, יש השתלמות לגנות, השתלמות למורים, כל מה שאנחנו עושים ויש פרויקטים קהילתיים כמו הגינה בבית בערד, הגינה קהילתית בבית בערד.

ברוריה אליעז: אבל אני, אני חושבת, רציתי להגיד עוד משהו עקרוני שאני בטוחה שזהבה תיקח אותו בחשבון ויעל והן בטח גם לפני שאני מעירה לוקחות את זה בחשבון, אבל אני רוצה שזה ייאמר. תמיד כשמקבלים איזשהו סכום, זאת הזדמנות נהדרת. להגיד רגע, בואו נצא קצת מהקופסה. אז מה שציינו עכשיו זה יופי שיש את גני היער ויש את כל הצרכים השוטפים שיש לנו. תעשו, אני ממליצה, אני כך עבדתי כל חיי,

נוצר על ידי **SUMIT**.

אז אני ממליצה שוב, לקחת כל סכום שלא יהיה ורובריקה אחת לשים, יוצאים מהקופסה ומה חדש. ולא חשוב מה הסכום-

זהבה הראל: גני יער זה יציאה ענקית, ברוריה-

ברוריה אליעז: משהו חדש.

זהבה הראל: אני עונה לך. גני יער יציאה ענקית מהקופסה, הייתה פה היום המנחה מטעם-

ברוריה אליעז: למה אתה צוחק?

אלעד ארזי: כי-

זהבה הראל: שהיא אמרה, שהיא אמרה-

ברוריה אליעז: מי? מי?

יוסי ניסן: תודה, זהבה.

זהבה הראל: מה?

יוסי ניסן: תודה.

זהבה הראל: על מה?

יוסי ניסן: על גן יער, על היציאה מהקופסה.

זהבה הראל: זה לא היה יציאה מהקופסה?

ברוריה אליעז: לא, זה לא-

*** מדברים יחד**

זהבה הראל: אני רוצה לענות לך. אני רוצה להיות צנועה ולהגיד שדרך העבודה שלי, התפיסה החינוכית שלי זה יציאה מהקופסה. אנחנו בזכות מה שאנחנו עושים, אני עונה לך, מה שאנחנו עושים בחינוך סביבתי מתוך עשרה, עשרה גנים במחוז שהגישו יוזמה חינוכית בתחום המדעים, אנחנו קיבלנו שני גנים עם 35 אלף שקל לכל גן, שבאחד הגנים כבר הולכים להקים חממה לחקר צמחים-

ברוריה אליעז: אז עכשיו תשמע מה שאני אומרת, אתה ידעת מה שהיא תגיד אבל-

* מדברים יחד

ברוריה אליעז: תוכלו לעשות חלק מהתוכנית, מתי אתם צריכים להגיש?

אלעד ארזי: לא, תגידי.

ברוריה אליעז: את התוכנית, מתי אתם צריכים להגיש? את התוכנית?

חלי אללוף יום טוב: היא הוגשה ועל בסיסה קיבלנו את התקציב.

אלעד ארזי: את הכסף אתה מקבל על בסיס תוכנית.

חלי אללוף יום טוב: אתה מגיש את התוכנית לקבלת הכסף. לא מאשרים בלי תכנית.

ברוריה אליעז: רגע, אז למה נותנים תוספות על סמך מה שהגשנו נותנים לנו את התוספות? אוקיי, אז אם זה סגור, אם זה סגור, אז בטח שזה יכול לחכות לפעם הבאה. אבל אני אגיד את זה-

ענבר כהן: רגע, אני יש לי שאלה-

ברוריה אליעז: אבל זה חשוב, תפתח עם זה את, אחרי הצגת דברי ראש המועצה, מה שחל באותו חודש-

* מדברים יחד

חלי אללוף יום טוב: אבל בואו שנייה במסודר. בואו נאשר רגע את התב"ר הזה ונענה על זה בשאילתה.

אלעד ארזי: טוב, מי בעד? מי בעד התב"ר הזה?

* מדברים יחד

אלעד ארזי: טוב, כולם בעד? כולם בעד. מירית שאלה שאלה, תעני לה.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 456, פרויקט חינוך סביבתי לשנים 25-27.

חלי אללוף יום טוב: אני אענה, זו שאילתה, לשאלתך. יש יתרה בקרן לעבודות פיתוח של כ-600 אלף שקלים. בתקציב 2026 יש סעיף תקציבי. יש פה סכום שמשורייין לטובת התקציב של 2026 מתוך הקרן לפיתוח.

מירית בן אשר: אוקיי, בסדר.

ענבר כהן: לא, לא שמעתי כלום.

חלי אללופ יום טוב: אז תהיו יותר קשובים בבקשה. בואו בבקשה ננהל שיחה אחת. כן, תודה שמואל. קרן לשטחים פתוחים יש בה יתרה של 600 אלף שקלים, יתרה נזילה של 600 אלף שקלים. אבל, צריך לזכור שבתקציב '26 אושר פה במליאה סעיף משוריין מתוך הקרן לשטחים פתוחים, שאפשר-

ענבר כהן: רגע, תגידו רגע על מה, על מה?

חלי אללופ יום טוב: הוא משוריין לתקציב 2026. אפשר לפתוח את התקציב ולהציג אותו-

ענבר כהן: לא הבנתי, בתקציב 2026 יש משהו כמו 2.5 מיליון מקרן לעבודות פיתוח בכל מיני רובריקות בתוך הקרן-

חלי אללופ יום טוב: נכון וזה התקבל-

ענבר כהן: בסדר? יופי. אז מתוכו את מושכת?

חלי אללופ יום טוב: לאחרי-

ענבר כהן: ימית מה שהיא עשתה, היה בקרן לעבודות פיתוח-

אלעד ארזי: משתמשים בקרן לעבודות פיתוח-

ענבר כהן: היא סגרה, היא איזנה את התקציב בהתאם של 2.5 מיליון שקל.

אלעד ארזי: מה שאנחנו אומרים בשורה תחתונה, שורה תחתונה-

מירית בן אשר: מתוך ה-600-

אלעד ארזי: שאחרי הדבר הזה, יש עלינו עוד 600 אלף שקל-

ברוריה אליעז: למה?

מירית בן אשר: לעבודות פיתוח.

ענבר כהן: לא, כי כרגע יש 600. בסדר, אבל אתה רצית למשהו-

אלעד ארזי: לא, היא רצתה, היא רצתה.

חלי אללופ יום טוב: היא רצתה לדעת.

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: יוסי, צא בבקשה.

חלי אללוף יום טוב: אנחנו דנים פה בנושאים רגישים אז. בכל זאת מידע אישי רגיש. תודה, תודה רבה.

ברוריה אליעז: כן? עוד 600-

אלעד ארזי: עפר, סבבה? סגור? מבינים?

** מדברים יחד*

[9] אישור הארכת שירות לעובדים מעבר לגיל פרישה: שמואל לביא וזהבה הראל

חלי אללוף יום טוב: אז הנושא הבא שאנחנו רוצים לדבר עליו זה בעצם לאשר, להביא לאישורכם את הארכת שירות לעובדים מעבר לגיל פרישה. אז בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד הפנים 4/24, התכנסה, סליחה 4/2014 התכנסה ועדת הארכת שירות על מנת לבחון את המשך העסקתם של עובדים שמלאו להם 70 שנה, כמפורט להלן, העובד שמואל לביא, התפקיד שלו מבקר המועצה, תאריך לידה [REDACTED] גיל נכון להיום הוא [REDACTED]. החלטת הוועדה הייתה לאור תרומתו של מר לביא, מקצועיותו ונוכח היותו אב שכול, ממליצה הוועדה לראש המועצה לאשר את הארכת שירותו עד ל-31/5/27, בכפוף לאישור המועצה, מועצת הרשות המקומית. העובדת השנייה-

ברוריה אליעז: רק לא שמעתי את שם הוועדה.

חלי אללוף יום טוב: זו ועדה להארכת שירות, זו ועדה מקצועית להארכת שירות, חברים בה-

ברוריה אליעז: ומי שם?

חלי אללוף יום טוב: חברים בה, מנכ"לית המועצה, גזברית המועצה ויועץ משפטי. אנחנו מקבלים את הבקשה שלהם, מקבלים מסמך מרופא על כשירותם הרפואית, אנחנו עושים ועדה מסודרת.

ענבר כהן: חלי, מה החוק אומר? עד איזה גיל ניתן להאריך את זה?

חלי אללוף יום טוב: אפשר להאריך עד ש-

ברוריה אליעז: 120.

לירן ולצמן: עד שאין כשירות.

ענבר כהן: וגם אנחנו כרשות חושבים-

חלי אללוף יום טוב: בואו רק, רגע בואו רק נסיים את הדיון.

לירן ולצמון: רגע, אתה לא מאריך לכל אחד באופן אוטומטי, הבחינה נעשית ביחס לעובדים שיש, גם המועצה יש ערך שהם ימשיכו וגם לפעמים-

מירית בן אשר: זה חלק מהוועדה?

ענבר כהן: שנייה, אני אומרת משהו ברמה העקרונית.

חלי אללוף יום טוב: אנחנו מביאים לאישור את פרוטוקול הוועדה, אתם צריכים לאשר את זה, האם כן או לא.

ענבר כהן: אני אומרת משהו ברמה העקרונית לנו, כרשות, בסדר? כאילו עד איזה גיל אנחנו מעסיקים אנשים, מה אנחנו חושבים באופן עקרוני על דם צעיר יותר בתוך הרשות, זו שאלה בעיניי. זאת אומרת, ברור שבמקרים האלה ובטח עכשיו, זה לא שאלה, בסדר? ברור שנאריך את השירות שלהם כאן, אבל אני חושבת שבאופן עקרוני, זו שאלה שצריך להתחיל להתלבט בה עד איזה גיל אנשים מועסקים וכמה אנחנו מרעננים את השורות וכמה אנחנו מאפשרים לאנשים לעבוד ברשות עד איזה גיל ומתי ובכלל, כשאלה עקרונית.

צחי אוזן: אם עושים את העבודה שלהם, מה רלוונטי הגיל?

חלי אללוף יום טוב: אם יש שביעות רצון וזה בדיוק מה שהם מבקשים.

לורן אבישר אביטן: אני מבינה מה הרעיון שלך, את אומרת דם חדש.

ענבר כהן: כן, כן, דם חדש, קצת לרענן שורות.

ברוריה אליעז: לא, לא, זאת לא מספיק תשובה טובה. מה שהיא אמרה זאת שאלה לגיטימית, אני לא אומרת שהיא כרגע תופסת לגבי-

ענבר כהן: לא, לא, היא לא תופסת.

ברוריה אליעז: אבל, אבל, זאת שאלה מאוד לגיטימית, כי אחרת, למה בכלל שמים את הקו שאנשים יוצאים לגיל-

חלי אללוף יום טוב: זה מאפשר לבן אדם לצאת למנוחה, זה לא לא רלוונטי.

ברוריה אליעז: הרי רוצים גם לרענן מערכת, בחשיבה חדשנית לשם שינוי, לא כל מה שאדם, גם אם הוא צבר בבדקו הרבה שנות עבודה טובות אז הוא, אני לא מדברת על השניים האלה, אני מדברת עקרונית על הנקודה שהיא העלתה. גם אם הוא צבר שנות עבודה טובות, יש פתח של עולם חדש. שצעירים חדשים כבר נמצאים במקום אחר שאני מקנאה בהם. אני, אני מקנאה לראות איך הנכדים שלי הם בעולם אחר. חבריה,

הם יכולים לתת לנו עצות מחוץ לקופסה ברובריקה הקטנה, כמה שאתם רוצים הם ימלאו את הרובריקה. ולכן ההערה במקום.

לורן אבישר אביטן: השאלה אם דנים בזה עקרונית או לגופו של עניין.

לירן ולצמן: הדיון כרגע הוא לגופו של עניין, אפשר לעלות בנושא לדיון במועצה באופן עקרוני.

ברוריה אליעז: זה אתה צודק. אתה העלית נקודה חשובה, שזה מעלה אפשרות לדון בעניינים ערכיים אחרים ועקרוניים שלא צריך לטאטא אותם מתחת אלא לדון בהם.

איציק זיו: אבל ברוריה, יש דיון ענייני ויש דיון עקרוני. אנחנו לא בדיון עקרוני, אנחנו בדיון ענייני.

*** מדברים יחד**

לירן ולצמן: באופן כללי כשרוצים לעשות דיון עקרוני, אז צריך להעלות את הנושא מספיק זמן מראש.

*** מדברים יחד**

לירן ולצמן: ברגע ששאלו אם זה עקרוני או לא, נתתי תשובה עד אז לא-

ברוריה אליעז: אנחנו כל כך מסכימים, אנחנו כל חודש מבקשים מחדש להודיע בזמן, כדי שנוכל להתכונן לימי שלישי.

חלי אללוף יום טוב: טוב, אז אפשר להעלות דין עקרוני כמו שאמר לירן, היועץ המשפטי שלנו. אנחנו כרגע מדברים.

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: מה השאלה?

איציק זיו: כמה שנים מבקר המועצה עושה את תפקידו במועצה הזו?

אלעד ארזי: אפשר לשאול, תשאל אותו רגע.

חלי אללוף יום טוב: אני יכולה לבדוק את זה. תכף אני אענה לך.

אלעד ארזי: למה זה משנה?

איציק זיו: אני חושב נכון להחליף עם מבקר חדש ממקומות אחרים והוא יהפוך אבנים שהמבקר הזה לא הפך. אל תזלזלי.

חלי אללופ יום טוב: לא, לא, אני לא מזלזלת, אני אומרת שזה דיון שיש בו דיעות לכאן ולכאן והוא בדרך כלל מקצועי.

איציק זינו: וצריך שם תמיד לחדש ותמיד לרענן, כי תמיד בא מישהו שבא עם ראייה אחרת.

אלעד ארזי: לא יודע, שמואל, אני אומר, בטח בדיון סגור, זה אב שכול, אני לא מתכוון בטח לעצור אותו. מבחינתי שיעבוד פה כמה שנים שהוא רוצה, נתן את היקר לו מכל, הבן שלו-

ענבר כהן: זה לא קשור אלעד.

אלעד ארזי: זה קשור, אל תגידי לי מה קשור, מה לא. אם אני הולך להחליט שזה קשור, אז אני אגיד שזה קשור, מה, את תגידי לי מה לחשוב? הבן אדם אב שכול ואני לא אעצור לו את העבודה במועצה המקומית להבין, אתם תרצו-

חלי אללופ יום טוב: בעיקר ששבעים רצון ממנו.

אלעד ארזי: להגיד לו שאתם רוצים לעצור את השירות, אתם מוזמנים.

איציק זינו: לא.

ברוריה אליעז: לא, לא.

אלעד ארזי: לא, אני לא אמרתי שזה מה שאתה רוצה, אמרתי את דעתי, את דעתי.

ברוריה אליעז: לא דובר על שני המקרים האלה.

*** מדברים יחד**

עפר לוי: זה שיקול לגמרי במקום, של לרענן-

אלעד ארזי: בסדר.

איציק זינו: קודם כל רציתי, אני לא מכיר אותו.

עפר לוי: בלי קשר ספציפי, וגם מתחבר למה שאתה אמרת.

אלעד ארזי: טוב, חברים, כן, נצביע.

ברוריה אליעז: בעד.

חלי אללוף יום טוב: אז רק אני אסכם ואז תוכלו להצביע. אז שמואל לביא, לאור תרומתו של מר לביא, מקצועיותו ונוכח היותו אב שכול, ממליצה הוועדה לראש המועצה לאשר הארכת שירותו ל-31.5.27 בכפוף לאישור המועצה, מליאת המועצה. להצבעה?

אלעד ארזי: כולם בעד.

לורן אבישר אביטן: אני סתם שואלת רפואית, כל עניין הכשירות עולה רק כשרוצים להאריך לעוד שנתיים?

*** מדברים יחד**

חלי אללוף יום טוב: העובדת השנייה עליה אנחנו נרצה להצביע, זהבה הראל, תפקיד מנהלת מחלקת חינוך, כמו שכולם מכירים כבר, גיל נכון להיום הוא ■. החלטת הוועדה, הוועדה ממליצה על הארכת שירותה של גברת הראל עד 31.5.27, נוכח ניסיונה הרב ותרומתה המשמעותית לתחום החינוך ברשות, והובלה של התחום ביד, ביד רמה, זאת בכפוף לאישור מועצה, מליאת המועצה.

לירן ולצמן: פה אחד.

החלטה: המליאה אישרה פה אחד את אישור הארכת שירות לעובדים מעבר לגיל פרישה: שמואל לביא

ברוריה אליעז: אותו עיקרון חל לגבי כל, כל מי שאנחנו מצביעים לגביו, לא חשוב מי. אבל עכשיו אנחנו מצביעים בעד.

חלי אללוף יום טוב: זה הנושא האחרון שעולה בשאלות הוא נושא הוועדות שאלה.

ענבר כהן: לא, זה גם סגור. זה סגור.

חלי אללוף יום טוב: אין שידור, יש פרוטוקול.

[10] שאלות

אלעד ארזי: טוב, אני דיברתי גם עם עפר בחוץ, אז אני רוצה שנייה, עפר, תגיד לי אם זה רק, אני עונה בעצם על מה ששאלת, תגיד לי אם זה מקובל.

ברוריה אליעז: מי שאל?

אלעד ארזי: עפר, עפר דיבר איתי בחוץ. אז עפר, את רוצה להקריא את זה?

חלי אללוף יום טוב: אני חושבת שאנחנו-

עפר לוי: אבל מה המשמעות ש, אין טעם.

מירית בן אשר: אנחנו לא יודעים על מה מדובר.

אלעד ארזי: תקריא את השאילתה, הכל בסדר.

עפר לוי: אבל מה הערך גם אם אין, יש פרוטוקול, יש הקלטה?

אלעד ארזי: כן, בטח שיש פרוטוקול. איזו שאלה.

חלי אללוף יום טוב: יש פרוטוקול, הוא ממשיך.

ברוריה אליעז: אני קוראת את התשובה, את השאלה קודם.

חלי אללוף יום טוב: נכון. רגע-

אלעד ארזי: אני אקריא, בוקר טוב, בקשה לנושא דיון במליאה היום בנושא ועדות רשות. לא הוקמה אף ועדת רשות בתחומים ביטחון, חינוך, כספים ותרבות, זה לא נכון אבל אנחנו נדבר על זה. עם ייצוג של כלל הסיעות ונציגי הציבור מטעמם-

עפר לוי: למה לא נכון?

חלי אללוף יום טוב: רגע, רגע, הוא יקרא ונענה.

** מדברים יחד*

אלעד ארזי: לא, לא, אני אסיים. אז אני אסיים-

עפר לוי: לא, לא-

אלעד ארזי: כן, אני אסיים את השאילתה, מה זה לא?

עפר לוי: שאילתה שלי-

אלעד ארזי: מה זה השאילתה שלך? אז תקריא את השאילתה. אז תקריא את השאילתה.

עפר לוי: אז למה אתה-

אלעד ארזי: אז תקריא את השאילתה.

חלי אללוף יום טוב: אפשר שאני אקרא אותה?

עפר לוי: אם אפשר להקריא ובלי פרשנות ודברים שהם לא נכונים.

חלי אללוף יום טוב: בסדר.

עפר לוי: כי זה בדיוק גורם למה שאני מעלה פה בשאילתה-

אלעד ארזי: לא נכון-

עפר לוי: אמרתי שאין להם ייצוג שווה-

אלעד ארזי: אני לא דיברתי על הייצוג, אני לא דיברתי על הייצוג-

עפר לוי: אתה צריך לבחור נציגים אז אל תגיד שזה לא נכון.

אלעד ארזי: כי זה לא נכון.

עפר לוי: טוב.

חלי אללוף יום טוב: אוקיי.

*** מדברים יחד**

עפר לוי: אז תן כבוד למה שאני כותב ואל תפסול את זה עוד באמצע שאתה מקריא עוד-

חלי אללוף יום טוב: אני רוצה בבקשה להגיד-

ברוריה אליעזר: נדמה לי שגם ענבר הייתה שותפה, אני לא הייתי בישיבה. אבל הבנתי שגם ענבר הייתה שותפה לשאילתה.

עפר לוי: הייתה שיחה לפני-

אלעד ארזי: מה זאת אומרת, אם אני אומר שזה לא נכון זה לא מכבד, לא הבנתי. להגיד שאני אומר זה לא נכון זה לא מכבד, עפר, זה לא יעזור שתרים את הקול כל הזמן. זה לא יעזור שתרים את הקול. אני אקרא מה שאני רוצה שזה לא נכון.

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: אתה חושב שתשנה את דעתי?

עפר לוי: לא.

אלעד ארזי: לא נכון, אני אגיד עוד פעם, לא נכון. אין בעיה אני אקרא את השאילתה, אני לא אמרתי שאני לא אקרא את השאילתה.

חלי אללוף יום טוב: אני רוצה-

ברוריה אליעז: חבל, היה כל כך יפה-

אלעד ארזי: זה לא יעזור אם תרים את הקול ותגיד, כי זה לא יעזור, זה לא השיטה-

עפר לוי: מי שצועק בינתיים זה אתה.

חלי אללוף יום טוב: אלעד-

עפר לוי: דבר אחד ביקשתי, כשמקריאים שאילתה, אני לא חושב שאתה צריך לעשות את זה, ובטח שלא להוסיף-

אלעד ארזי: אז תעשה את זה. אז תגיד, אני בבקשה רוצה לקרוא את השאילתה.

*** מדברים יחד**

חלי אללוף יום טוב: שמנו נקודה, מתחילים מההתחלה.

עפר לוי: אוקיי.

ברוריה אליעז: בסדר.

חלי אללוף יום טוב: יש הודעה ששלח, בקשה, שאילתה ששלח עפר בקבוצה, אני אקריא אותה, כולכם מכותבים אליה, אבל נקריא אותה שוב : בוקר טוב, בקשה לנושא לדיון במליאה היום בנושא ועדות רשות. לא הוקמה ועדה, או לא הוקמה אף ועדות רשות בתחומי ביטחון, חינוך, כספים ותרבות עם ייצוג של כלל הסיעות ונציגי הציבור מטעמם, בהתאם לייצוג היחסי של כל סיעה ומליאה, כפי שהיה נהוג מהקמת היישוב. בנוסף, מדוע לא מפורסמים פרטוקולים של הפורומים שהוקמו ואף לא פורסמו עוקבי הפורומים? זה פוגע מאוד בערכי שקיפות, שיתוף וייצוגיות ולכן אנחנו מבקשים להביא להצבעה הקמת ארבע הוועדות הללו עם ייצוג סיעתי של אנשים מהתחום כפי שיתבטא בהרכב המועצה. עכשיו בבקשה בואו נהיה קשובים ונענה, בסדר? כך כתב עפר ואנחנו רוצים לענות. קודם, אני אפתח הערה כללית, אנחנו מאוד נשמח, יש תהליך מקובל להגשת שאילתות, מאוד נשמח לקבל את זה בזמן כדי שנוכל לענות בזמן סביר.

ברוריה אליעז: בזמן-

עפר לוי: בזמן-

חלי אללוף יום טוב: זה לא רלוונטי, לא מתאים באותו יום-

אלעד ארזי: סליחה-

חלי אללוף יום טוב: תן לי, אלעד. לא מודיעים באותו יום על שאילתות, עם זאת אנחנו נענה, כי אין, זו לא שאילתה שהיא מורכבת, אבל בכל מקרה אני נותנת את זה כהערה, כי על שאילתות, יש תהליך להגשת שאילתה ונענה עליהם בכל מצב.

ברוריה אליעז: יש תהליך של-

חלי אללוף יום טוב: אנחנו עומדים בזמן המחויב 36 שעות לפני. אבל שנייה רגע, אבל שנייה רגע.

*** מדברים יחד**

חלי אללוף יום טוב: מירית, רגע, אני עוד לא סיימתי. בבקשה, ברוריה, לא סיימתי. יש את מה שנדרש, אנחנו נותנים את המענה בינתיים לכל שאילתה שניתנת בכל זמן, אני רק מבקשת, לעשות, לתת את זה מספיק זמן מראש-

ברוריה א אליעז: אותו דבר גם-

חלי אללוף יום טוב: גם אנחנו נשתדל לתת את החומרים הרבה זמן לפני, למרות שאנחנו עומדים לפי הזמן הנדרש, שוב-

ברוריה אליעז: לא.

חלי אללוף יום טוב: יש נדרש ויש מה מבקשים. ולכן אני עוצרת כאן ואנחנו ממשיכים קדימה, בסדר? בסמנטיקה של הדברים לחלק מהוועדות, החלפנו את השם לפורומים. בנוסף, יש ועדות רשות ויש ועדות חובה, ולא לכל ועדה יש חובת פרסום פומבי. זאת אמירה כללית. פורום הביטחון מתקיים. חברים בו נציגים מהמשטרה, יש בו גם חברת מועצה, מוביל אותו ראש המועצה, יחד עם נציגי הביטחון הקהילתי, הקב"ט, ויש פרוטוקולים שלא תמיד ניתן לפרסם אותם כידוע מתוך הנתונים שעולים שם, בכל זאת זה ישיבות שעולים בהן נושאים רגישים. זו ועדת רשות, היא לא ועדת חובה ולכן לא חובה, רגע, רגע, רגע, לא חובה, אבל רגע עפר, תן לי לסיים עד הסוף ויש לי גם בסוף לומר משהו, כי בסוף זה ההתחלה שרצה אלעד להגיד ואנחנו, כולנו לאותו כיוון, בסדר? אבל חשוב להגיד את הדברים. אין חובה להפיץ את הפרוטוקול באתר או בפרסום פומבי, על אף שחלק מהפרוטוקולים, במה שניתן, נמצאים באתר, במה שלא, לא עלה. אני אפתח

אמירת סוגריים, יתכן שבזמן החפיפה ביני לבין שירי היו פרוטוקולים שלא עלו, אני לא מדברת על ועדות החובה, ועדות החובה כולן עלו. אנחנו נעשה יישור גם בדבר הזה, אם יש. איזשהו פרוטוקול או איזשהו משהו שנדרש, אין שום בעיה באופן שקוף להציג אותו וזה. שנייה, עפר אני איתך, רוצה לענות בצורה מסודרת.

עפר לוי: מאה אחוז.

חלי אללוף יום טוב: ככל שיש פרוטוקולים, כמו שכבר אמרתי, או דיונים ספציפיים אפשר להגיש או שאילתה או לפנות בכל זמן, אנחנו זמינים לכם כל הזמן ולקבל את החומרים הרלוונטיים. פורום חינוך גם הוא, אינו חובה. עם זאת, יש, גם בשנה שעברה וגם השנה בתחילת הקדנציה, הרבה מאוד פורומים שנעשים בתחום החינוך, בעיקר השנה הזו, שנעשתה באופן רחב עם מספר פורומים וברמה יישובית. שותף, אתם שותפים לזה, מוביל את זה אלעד יחד עם זהבה, פורום חינוך קורא.

עפר לוי: אוקיי.

חלי אללוף יום טוב: כל מי שהיה-

ענבר כהן: אני יכולה שנייה לעצור אותך?

חלי אללוף יום טוב: כשאני אסיים. אם אפשר, בסדר? ועדה נוספת שביקשתם היא ועדת כספים.

אלעד ארזי: מירית, היית בצוות היגוי?

מירית בן אשר: כן הייתי בצוות-

*** מדברים יחד**

חלי אללוף יום טוב: רגע, שנייה, שנייה, שנייה. ככל שרוצים לקיים פורום בהרכבים ספציפיים, אין שום בעיה, אפשר לקבל על זה החלטה, נתאם אותה, אנחנו בעד. ועדת כספים, גם היא אינה חובה. בתחילת הקדנציה, אחרי שאנחנו בדקנו את הדברים, הוחלט שיפנו לגזברית במידת הצורך ואם תעלה, אם יעלה צורך לקיים ועדה כזאת, תוחלט במליאה ההרכב, יוחלט במליאה ההרכב שלה וגם אותה אין שום בעיה לקיים. אני עוד הפעם אומרת, הגזברית, אני, כל בעלי התפקידים במועצה, זמינים לכם בשקיפות, לכל מידע, לכל שאלה, תמיד, ופשוט לפנות, אין, או לקבל החלטות ולקיים ועדות או פורומים מסוימים שאתם רוצים. פורום תרבות גם הוא נשאל בשאילתה, גם הוא אינו חובה. זהו פורום רשות, מנהלת המתנ"ס והנהלת המתנ"ס יחד עם פורום מקצועי מנהלים את האירועים ואת אירועי התרבות פה בלהבים, זה, התוכנית של המתנ"ס עוברת פה במליאה לאישור בכל סוף שנה. שוב, אם יש איזשהו צורך להיכנס לאיזשהו פורום או להיות חלק מאיזשהו אירוע, בכיף, בשמחה, אנחנו תמיד נשמח להגדיל את המעגלים. בנוסף, יש את הפאב. פאב זו קבוצה של תושבים שפעילים, שמפעילים את הפאב הקהילתי ומארגנים אירוע אחת לחודש, שם

נוצר על ידי **SUMIT.**

התושבים בהתאם למה שהם מרגישים בשטח, אם יש עוד פורומים, יש עוד אנשים שאתם מכירים שרוצים להצטרף, לפנות, אנחנו נשמח. באמירה כללית, אני כמנכ"לית המועצה, וגם דיבר על זה אלעד בפגישה עם עפר, בשיחה עם עפר פה לפני. אנחנו נעלה את ועדות המועצה בצורה מסודרת עם החברים בה, אנחנו נציג את זה פה במועצה, אנחנו נעבור ונאשרר את מה שאושר או את מה שנדמה שלא זוכרים ונעשה את זה בצורה מסודרת. שוב, אם יש לכם רעיונות, רצונות, פורומים, אנחנו כאן לתאם אותם.

עפר לוי: אני יכול להגיב?

חלי אללוף יום טוב: בשמחה.

עפר לוי: קודם כל זה יהיה מבורך, אני מברך על זה, כמו שאמרתי לאלעד, בשיחה רגועה שהייתה לנו בחוץ. אני, אז קצת הסבר עכשיו של, מה ההבדל בין, לפחות במרומז, בין ועדות חובה לוועדות רשות, אני מכיר את זה. אני לא טענתי שיש פה משהו שהוא לא תקין. זכותכם, זכותו של אלעד להחליט לא לפתוח, לא להקים ועדות רשות.

חלי אללוף יום טוב: זה חשוב.

עפר לוי: אבל עובדה הייתה שעד, בקדנציה הקודמת והייתה לדעתי גם לפני, אז התנהלו פה מספר לא מבוטל של ועדות רשות, כמעט כל האפשרויות, האפשרויות, כל אלה שניתן להקים. וברגע שמקימים ועדה, יש הבדל מאוד גדול בין ועדה לבין פורום. ברגע שמקימים ועדה, גם אם זו ועדת רשות, אז מוגדר גם כמה יש, כמה חברי מועצה, כמה נציגי ציבור. כאשר גם דואגים לייצוג יחסי לפי הרכבי הסיעות, כולל בבחירת נציגי הציבור. אז זה דבר אחד, שלהגיד זה אותו דבר, זה לא נכון, זה לא אותו דבר, כי כרגע לא היינו שותפים בבחירה. זה, אם יש בוועדה מסוימת מישהו שזה בבחירתו של אלעד להכניס, אולי בידיעה שזה יותר משתלב ויותר מתאים, זה לא משקף גם ייצוג סיעתי. כי זה צריך להיות החלטה של סיעה. ואין חובה כמובן לפרסם פרוטוקולים של ועדת רשות, אני, בעבר היו פרוטוקולים גם של ועדת חינוך כי זה התבקש, כי זו הייתה ועדה-

חלי אללוף יום טוב: מה שאפשר אנחנו נפרסם, יש פה-

עפר לוי: אז אמרתי אין ועדות. אמרתי אין ועדות, אמרתי שלפני כן היו ואני רואה, אני חושב שיש לזה ערך וחשיבות מבחינת ייצוגיות ושיתוף וגם שקיפות, כי אז צריך לעבוד לפי כללים מסוימים, כולל פרסום פרוטוקולים. ואני רוצה להתייחס לעוד נקודה. שוב, לא שותפנו וגם לא יודענו בצורה מסודרת. כי אם אני עכשיו, כי, חלק מאותו קו, שאם זה ישתנה עכשיו, אני באמת אהיה הראשון שיברך על זה, שאם אני עכשיו נכנס לדוגמה, יש פה רשימת נציגי ציבור בוועדות בחינה.

חלי אללוף יום טוב: אתה מסתכל על האתר?

עפר לוי: כן.

חלי אללופ יום טוב: האתר צריך לעבור עדכון-

עפר לוי: אני לא יודע מה הוא צריך לעבור-

חלי אללופ יום טוב: כי עזב אותנו חבר, צריך-

עפר לוי: לא רחוק היום-

ברוריה אליעז: אבל הוא מתייחס למה שיש.

חלי אללופ יום טוב: כל ועדות החובה-

עפר לוי: ועדות החובה, רגע, בבקשה, אני רק מסיים תוך דקה. ועדות בחינה, למכרזים גם, לגיוס עובדים שזה לא-

חלי אללופ יום טוב: גם הם-

ברוריה אחיעז: רגע, רגע.

עפר לוי: אז יש נציגי ציבור שההנחיות הן שנציגי הציבור לא יהיו קשורים פוליטית וייצגו את כל הסיעות ואם אפשר אפילו להוציא קול קורא, יש הנחיות, לא מחייבות, ואם אני מסתכל, לא שיתפו אותנו מי הם נציגי הציבור, ושאני מסתכל על הרשימה, לא יודע איזה שמות, אבל זה אנשים שהם היו הכי קרובים והכי פעילים בבחירות.

ענבר כהן: כאילו עפר אומר יש הבדל-

חלי אללופ יום טוב: אין בעיה-

ענבר כהן: אני לא אמרתי כלום-

עפר לוי: זה מה אני אומר-

ברוריה אליעז: תתנו לו לסיים אבל.

עפר לוי: אז זה גם-

ענבר כהן: לא אמרתי כלום.

עפר לוי: זה דוגמה אחת-

ברוריה אליעז: תנו לה לדבר, היא אמרה את-

עפר לוי: ואם עכשיו הדברים ישתנו, ואם אתם מוזמנים לשבת ולחשוב ביחד, אם יש מקום, אין מקום, אולי ועדה אחת כן ועדה אחרת לא, איפה אפשר לשתף יותר, אז לא משנה מה היה עד עכשיו אם אפשר עכשיו לנסות לשנות.

אלעד ארזי: טוב, עוד מישהו רוצה?

חלי אללוף יום טוב: בסדר גמור.

אלעד ארזי: טוב, עפר, קודם כל אני, את רוצה?

ענבר כהן: שנייה, אני רק רוצה-

עפר לוי: אני גם מצטער, לא התכוונתי שהטונים יעלו.

אלעד ארזי: גם אני, גם אני כועס על עצמי.

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: אנחנו מסכימים. כן, ענבר?

ענבר כהן: אני חושבת שמה שעפר מנסה להגיד-

אלעד ארזי: אנחנו מבינים אותו.

ענבר כהן: אז אני אגיד בכל זאת. בסדר? זה בין ועדה ממונה לוועדה נבחרת, ואת כל ועדות החובה באופן טבעי הצבענו עליהן והחלטנו עליהן ביחד בתוך המליאה וכל הפורומים נולדו תוך כדי תנועה. בסדר? ובפורומים ההרכבים שלהם הם באמת משתנים. לרוב, אני חושבת, לפחות לגבי פורום ביטחון, בסדר? הייתה הזמנה שיבואו אליו עוד אנשים. האם הרכב, אני, וזה גם היו שיחות הרבה פעמים ביני ובין אלעד-

ברוריה אליעז: אוקיי, אז היה-

ענבר כהן: אז אני חושבת, שנייה, שנייה, רגע, דקה, ברוריה, שנייה, דקה, דקה. אחד, אני חושבת שגם פורום ביטחון. הוא פורום ענק, הוא לא יעיל וגם בחלקו, גם בוועדות חינוך לפעמים אפשר לצמצם ולעשות פורומים שהם יותר קטנים ויותר ממוקדים כדי שנוכל לקבל שם החלטות ולהריץ דברים קדימה. יש משהו שאפשר לבדוק את הדברים האלה עוד פעם מחדש, גם בעיניי, ואני אמרתי את זה הרבה פעמים, וגם לאלעד אמרתי, שבפורומים האלה, בהרכבים שלהם, באופן שבו הם מנוהלים, יש מקום לבחון אותם מחדש. אבל אני חושבת שזה באמת דורש איזשהו שיח ומשהו שבסוף, וזו השורה התחתונה החשובה, בסדר? יאפשר איזשהי עבודה

תקינה של כל הרשות הזאת. ואם הפורומים הם מסרבליים, הם מסרסים או הם לא מאפשרים עבודה קדימה, אני חושבת שמזה כולנו הכי חוששים. ופורומים, אנחנו ישבנו גם בפורומים של המנהיגות החינוכית שנה שעברה, שזהבה באמת עשתה מעל ומעבר כדי שהם ירוצו קדימה, ובסופו של יום שאלת את עצמך, בכל ההתכנסויות האלה, אופרטיבית, מה יצא לשטח ומה קרה מזה? כלום.

ברוריה אליעז: משום שמראש החלטתם מה, מה היעד שלכם והיעד לא התקבל בפועל-

ענבר כהן: רגע, ברוריה אבל אני לא הייתי-

ברוריה אליעז: שלא תעזי את-

ענבר כהן: כן?

ברוריה אליעז: לדבר על מה שקרה בפורום של סעדה, לא את.

חלי אללוף יום טוב: אוקיי, אנחנו-

אלעד ארזי: טוב, אני רוצה, אני רוצה להתייחס, בסדר? קודם כל אני גם רוצה לקחת את הדברים שזה, אני חושב שזה לא היה במקום, זה סתם היה. אני חושב שאתם יודעים, אני חושב שאתם יודעים, עפר, בטח מירית וברוריה, מתחילת הקדנציה שאני מאוד משתדל, שתהיה פה שותפות. אני מאוד משתדל, אני חושב שאי אפשר לפספס את זה. וגם במקרה הזה, הנה אני בא ואני אומר עוד פעם, בכל מקום שאתם, בכלל כל בקשה שאתם מעלים אני מאוד משתדל, אבל גם במקרה הזה. נפתח את הנושא הזה, אין שום בעיה, כל פורום, כל ועדה, כל מקום שאתם מרגישים שהוא לא מאוזן, שחסר נוכחות שלכם, שהוא לא מתבצע או צריך להתבצע בצורה אחרת-

עפר לוי: אני חושב, אני מברך את זה אבל אני חושב, נציגים-

אלעד ארזי: אני אומר, כן, כן, נעשה-

עפר לוי: נעשה חשיבה מחדש שוב, במטרה-

אלעד ארזי: אני, עפר, אני פתוח לזה לגמרי.

עפר לוי: לא לפגוע כמובן בשום, ביעילות ביישוב-

אלעד ארזי: חלי, חלי, חלי תנהל את זה, תקבע ישיבה. נדבר, נעבור פורום פורום גם עם אנשי המקצוע, זאת אומרת קב"ט ייכנס לזה של הביטחון, ואז נחשוב איך אנחנו רוצים ובסוף אני גם לא רוצה, כמו שאמרת, יש אנשים שהם חלק מהפורומים, אנחנו לא נתחיל לזרוק אנשים החוצה, זה גם. לא מכובד, אבל אנחנו נעשה-

עפר לוי: אני מברך ושמת.

אלעד ארזי: את הצעדים שצריך כדי שתהיה תחושה ושתהיה שותפות גדולה יותר בפורום.

ברוריה אליעז: ואני מבקשת גם, כיוון שאתם, אתם תובילו את זה, את הפורום. אז אני מבקשת לקחת בחשבון ששום שקיפות, בניגוד למה שאמרה ענבר, ששום שקיפות ושום שיקוף של מה שקורה בוועדות ושום דיון בצורך בהקמת ועדת חשיבה כלשהי בין אם היא לטווח קצר ובין אם היא קבועה, שום דבר כזה לא עולה בקנה אחד עם זה מיותר, אם המילה מיותר שנאמרה על הפורומים האלה.

חלי אלוף יום טוב: לא אמרנו-

ברוריה אליעז: כיוון, אני שומעת, אני שומעת נהדר, תודה לאל אלוהים חנן אותי בזיכרון וגם באפשרות תגובה. והתגובה שלי שאין דבר כזה מסרבל אם אתה צריך להגיע לאו חקר אמת או הצעות שחלקן אולי הן יפלו, כיוון שאני מוכרחה לומר, שוב, מה שחורה לי, אבל אין מה לעשות, זאת כביכול הדמוקרטיה. הנה דוגמה, הנה דוגמה פשוט שדמוקרטיה היא לא דמוקרטיה למרות שכך, זאת לא אשמתכם, שארבעה קולות לא שווים מול קול אחד, ואתם מבינים את זה בדיוק. כי ברגע שיש חמישה קולות זה מה שצריך, לא צריך שמונה.

ענבר כהן: לא, אפשר לא-

ברוריה אליעז: לא צריך שמונה, כי האחת הזאת לא תהיה שווה. אבל הארבע האלה, פתאום לא שווים.

אלעד ארזי: אתם שווים.

ברוריה אליעז: אני יודעת למה. אתם לא שומעים שום דבר-

אלעד ארזי: הנה מירית אומרת שהיא שווה ביותר, למה לא? מירית מרגישה שווה ביותר.

ברוריה אליעז: לכן אני אומרת-

אלעד ארזי: והיא גם מסכנה מקבלת כאפות מכל הכיוונים.

ברוריה אליעז: כיוון שאנחנו תנו לה רשות להיות שווה. כיוון שאנחנו תנו לה רשות להיות שווה. אל תכניסו לי את מירית כדוגמה, כי אנחנו אישרנו כל דבר כדי א' לשמור על שלום בית, ב' לאפשר לה למצות-

ענבר כהן: תגידו מה, מירית בובה? למירית אין-

ברוריה אליעז: את לא בובה, את עושה רק נזק.

*** מדברים יחד**

ברוריה אליעז: אני רוצה להגיד לכם, אל תעלו שוב בצורה לא נקייה. את מה שלא נקי.

*** מדברים יחד**

ברוריה אליעז: אני חושבת שאלעד מבין אותי מצוין ולא רוצה לדבר עוד. אלעד מבין אותי מצוין, אלעד. בואו נמשיך. זה צורה. מעלים את הכלוך שוב. לאלעד, לתת אפשרות שארבע קולות מתנגשים אז יש להם משקל. אנחנו, אנחנו מייצגים חצי מהתושבים. תוריד 100, תוסיף 100, לא חשוב, תוסיף 200, תוריד 300, תעשה מה שאתה רוצה. זה בערך מחצית התושבים. הבחירות הבאות יוכיחו, אולי אחרת, אולי לא, הרי אנחנו חיים וזורמים עם הזרם. כרגע, כרגע, המנדט הוא, המנדט הוא, שיש להתחשב בזה. אלעד מבין אותי מצוין, אני לא צריכה עזרה בעניין הזה ולא צריכה שתפסלו את זה. אנחנו רצינו ודיברנו על זה שבשביל שלום הבית ובשביל טובת הציבור ובשביל זה שאנחנו באמת אנחנו ארבעתנו, אני מקווה שלא תמצאו דופי בזה שאנחנו באמת משרתי ציבור ולאף אחד מאיתנו אין אינטרס אישי.

מרים אלגרבל: אז למה את חושבת שלענבר-

ברוריה אליעז: רגע, משום שאני-

*** מדברים יחד**

ברוריה אליעז: את רוצה שאני אגיד את המשפט שלא אמרתי?

*** מדברים יחד**

אלעד ארזי: ברוריה, אני יכול לסגור את המליאה, חברים?

ברוריה אליעז: אתה יכול.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה אישרה את פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין ב' תשפ"ו.	אושר פה אחד.
2	המליאה אישרה את פתיחת תב"ר 465- תקציב מרכיבי ביטחון	אושר פה אחד.

אושר פה אחד.	המליאה אישרה את פתיחת תב"ר חדש - תב"ר 466- שינויים והתאמות במוסדות חינוך, חידוש מבנים.	3
אושר פה אחד.	המליאה אישרה פה אחד את הקטנת תב"ר 458- מוסדות ציבור פסגות.	4
אושר פה אחד.	המליאה אישרה את הגדלת תב"ר 428- חטיבת ביניים להבים.	5
אושר פה אחד.	המליאה אישרה פה אחד את הגדלת תב"ר 373 מדרכות.	6
אושר פה אחד.	המליאה אישרה את הגדלת תב"ר 456, פרויקט חינוך סביבתי לשנים 25-27.	7
אושר פה אחד.	המליאה אישרה את אישור הארכת שירות לעובדים מעבר לגיל פרישה: שמואל לביא וזהבה הראל.	8

תום הדין